

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Painos 600 kpl.
Jäseniä 327. 21. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA Saini Lanu. Toimituksen osoite: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo
PAINOAIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulun kuvalaitos. ISSN 1238-3198.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 1997

PUHEENJOHTAJA	Silve Sahlan Tammipäänpolku 5 A	847 363
JÄSENET	Olavi Laine varapuheenjohtaja Jupperinmetsä 4	846 866
	Kai Haapamäki Kalliotie 11	843 384
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	846 054
	Lasse Lehto Tammipää 2	853 3093
	Merja Puromies Palomäenrinne 6	853 3087
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 11	843 384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	846 487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas	
Jäseninä voivat olla: Varsinaisina jäseninä	Jokainen Jupperissa asuva	
Henkilöjäseninä		
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei peritä	
Kannattavina jäseninä	Esim. yhtiö, yhdistys tms.	
JÄSENMAKSU	200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevien yhdistyksemme pankkiyhteyksien kautta. Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

JÄSENLEHDEN KANSI: nimimerkki SaSa

KANSIKUVA: *Kotiseutuneuvos Olavi Lainetta juhlittiin.

Onnittelemassa EKYLin puheenjohtaja Pauliina Lunna ja toiminnanjohtaja Auni Pajari

KUVA: Anne Laine

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Ilmeisesti johtokunta ja puheenjohtaja eivät olleet pahemmin töpeksineen viime vuoden aikana, sillä koko joukko valittiin uudelleen. Kiitoksia jälleen luottamuksesta!

Nyt on talvi alkanut mukavasti, on pakkasta ja on lunta. Toivomme, että talvitapahtumassamme voidaan nytkin pitää hiihtokilpailut. On myös esitetty toivomuksia, että rantaniityn kenttä jäädytettäisiin luistinradaksi. Yhdistyksen kokemuksen mukaan kenttä on kuitenkin sen verran kaareva, että vesi valuu reunoille ja keskiosa jää hiekkaiseksi. Tarvittaisiin kone siirtämään lunta, lanaamaan ja auramaan. Tämä ei ole mahdollista yhdistyksen voimavaroin, vaikka pakkastakin riittäisi. Kaupunki taas ei ole halukas huoltamaan näin syrjässä olevaa kenttää. Varmin keino on itse kolata pikkuluistelijoille kenttä järven jäälle.

Tammenterhossa alkaa taas kerhotoiminta. Ja mikä helpotus! Helpotus on todellakin olemassa, tosin se on kellarissa ja käynti sinne on ulkokautta. Mutta on valo ja lämpö! Keittiöönkin tulee hanasta vesi. Kahvivesi siis tulee ja menee kantamatta. Uskokaa pois, sekin on suuri helpotus! Pistäytykääpä sinne vaikka kahville!

Kaikista mukavuuksista saatiin nauttia, kun juhlistimme joulukuussa Olavi Laineelle myönnettyä kotiseutuneuvoksen arvonimeä. Olavi on todellakin ansainnut tämän kunnianosoituksen. Ja koska hän on vuosikymmeniä ollut yhdistyksemme varsinainen tukipylväs, voimme ottaa osan kunniansta itsellemme, ja katsoa, että myös yhdistyksen toimintaa on näin arvostettu.
Onnea Olaville!

Alueneuvottelukunnat on valittu uudelleen nelivuotiskaudeksi. Yhdistyksemme on nimennyt edustajakseen Pekka Perttulan, joka on luvannut erityisesti paneutua Kehä II kysymykseen. Palomäen kaavoitustilanne etenee syksyn tullen, pidämme asukkaat tilanteen tasalla.

Tammenterhoon olemme myös hankkineet käytetyn tietokoneen Jupperin koululta. Esittäkääpä toivomuksia siitä, minkälaiset ohjelmat kiinnostavat, niin yritämme saada niitä kerhojen käyttöön.

Uusi vuosi ja toivottavasti uudet kujeet!

Silma

sivu 1	Puheenjohtajan palsta	sivu 17	Mielipidepostia
sivu 2	Sisällysluettelo		Irma Soinio, JOY:n piirtäjä
	Historiaa: Jupperin omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten	sivu 18	Juuret Jupperissa, Anneli Kovács
sivu 3	Päätoimittajan palsta	sivu 21	Jupperin linnut
sivu 4	Kotiseutuneuvos Olavi Laine; uranuurtaja ja kotiseututyön...	sivu 24	Näyttelyteema vaihtuu
sivu 8	Kirjelmä KHO:lle	sivu 25	Terveisiä maaseudun rauhasta
sivu 9	Talvitapahtumailmoitus	sivu 26	Tapahtumakatsaus
sivu 10	Pitkjärven VPK-uutiset	sivu 29	Pitkjärvitoimikunta
sivu 12	Kivitauti on paha tauti	sivu 30	Toimintasuunnitelma 1997
sivu 14	Jupperin koulun värityskirja	sivu 31	Entinen Elannon tontti maiseman rumentajana
	Hymyä huuleen	sivu 32	Ilmoituksia ym.
sivu 15	Jenni Lindholmin runoja	sivu 33	Kädestä ennustaminenko syrjäyttää demokratian ja suunnittelun?
	Hyvää ystävänpäivää!	sivu 34	Tapahtuu Tammenterhossa
	Miehen tie	sivu 35	Toimikunnat 1997
sivu 16	Ilmoituksia	sivu 36	Tapahtumakalenteri

MIETELAUSE: Nykyään jotkut olettavat oven uusiin mahdollisuuksiin avautuvan sähkösilman avulla.

- Anonyymi

*****

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 1/1981

Päätoimittaja Pertti Leinonen

Aiheet:

- Päätoimittajan palsta: Vahdinvaihto: Olavi Laine luopui puheenjohtajan tehtävistä. Uudelta pj:ltä Pekka Perttulalta ei tule tehtäviä puuttumaan.

- Puheenjohtajan palsta: Yhdistykselle asetetuista tärkeistä päämääristä, yhteistyöstä, alueen muutosprosessista. Uusi johtokunta aloittanut toimintansa ja nimennyt toimikunnat. Helmikuussa keskustelutilaisuus kaupunginvaltuutettujen kanssa. Kiitokset edelliselle puheenjohtajalle, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Talvinen lintulauta, IP-81.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- Espoon kotiseutu- ja kuluttajalautakunta tiedottaa: kursseja.
- Pitkjärven VPK:n jäsentenhakuilmoitus.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Syyskokous 30.11.1980, Pertti Leinonen.
- Luettelo toimikunnista.
- Muistutus talvitapahtuman tulosta.

Asukastoiminta:

- Harrastustoimintaa Laaksoalahden monitoimitalolla.

Kunnallistekniikka yms.:

- Avoin kirje Paikallislajit Oy:n liikennesuunnittelijalle: Onko tarkoitus saada joukkoliikenne mahdollisimman vähän palvelevaksi. Kunnallistamisen myötä palvelu heikkeni, Tellervo Leinonen.
- Valitus Vantaan Sähkölaitoksen Martinlaakson voimalan olennaisen muuttamisen ja hiilivaraston mahdollisesti aiheuttamista haitoista Pitkjärvelle, Jupperin Omakotiyhdistys, Laaksoalahden Huvilayhdistys.
- Espoon vastaus vesihuollon rakentamiseen tarvittavasta määrärahasta.
- Espoon vastaus lasten koulutien turvallisuudesta.

Ilmoitukset:

- Kerameija Oy.

Keskinäiset suhteet ja ilkiivalta:

- Kuka ampui koiraa.
- On lunta tulvillaan ja raikas talvisää, vaan postiljooni tää, ei laatikkoa nää, Leila.

Luonnonsuojelu:

- Pitkjärvi vaarassa: Vantaan hiilivoimalapäästöt, Jussi.

Muut aiheet:

- Mikään ei ole niin viisas kuin ihminen paitsi tietysti majava.
- Uuteen vuosikymmeneen: Okyn toiminnan muistelu, paperia 60 litran saavillinen, katumaksusta, kaupunkivuoden viettäminen, kotiseututyöstä, yhdistysten kesken yhteistyötä. EKYL perustettu, OL. puheenjohtajaksi EKYLiin, Olavi Laine.
- Tilastointia: Tilastokeskuksen touhuja, Jussi.
- Kaikkiin kysymyksiin ei voi vastata kyllä tai ei, herra tuomari.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Näin jäsenlehtemme vuoden ensimmäistä pääkirjoitusta kirjoittaessani haluan toivottaa lukijoille hyvää ja menestyksestä jatkoa. Vuosi 1997 onkin valtakunnan juhlavuosi itsenäisyytemme täyttäessä 80 ajastaikaa ensi joulukuussa.

Juhlavuosi on myös lehdellämme, sillä 11.1.1977 johtokunnan vastavalittu jäsen **Pertti Leinonen** otti vastaan päätoimittajan tehtävät ja ryhtyi oitis lehteä toimittamaan. Jäsenlehtemme on siis 20-vuotias. Lehden historiaa ja kehitystä käsitelläänkin Tammenterhossa 9.2. alkavassa teemanäyttelyssä. Muita juhlallisuuksia ei tietävästi näissä merkeissä ole muuta kuin mahdollisesti syyskesällä julkaistava lehden juhlanumero.

Mainittakoon tässä yhteydessä, että lehtemme, joka kerta kerralta sisältää aina vain enemmän kirjoituksia, sai helpotusta painokuluihin. Helsingin kauppakorkeakoulu, jonka kovalaitoksessa lehti painetaan, anoi pyynnöstämme lääninverovirastolta arvonlisäveronvapautusta, joka myönnettiin viime vuoden puolella. Se tietää n. 3.000 markan vuotuista helpotusta painokuluihin.

*

Yhdistyksemme pitkäaikainen puheenjohtaja ja edelleen sangen vireästi toimiva aktiivijäsen **Olavi Laine** sai kunnianosoituksen, josta voimme koko kylä ylpeillä. Tasavallan presidentti myönsi 15.11.96 hänelle kotiseutuneuvoksen arvonimen, joka todella osui oikealle ihmiselle.

Kiitollisena on todettava, että Jupperin 60-vuotishistorian monet menestykset ovat lähtöisin Olavin taitavasta ja sitkeästä työskentelystä ja kyvystä vetää muut mukaan kotiseututyöhön. Toivotaan, että tulevaisuudessaakin löytyy tälle pienelle ja pontevalle yhdyskunnalle samanlaisia uurastajia ja vetäjiä.

*

Tammenterhossa alkaa olla jo urbaania tuntua, kun vesi tulee hanasta vääntämällä, ja soljuu solisten viemäriputkiin. Kuumaakin

vettä on käytettävissä. Nyt voisi ruveta vaikkapa täydentämään astiastoa, jotta ikävistä ja jätemäärää lisäävistä kertakäyttöisistä pääsisi pikku hiljaa eroon. Tiskaamista-han se tietysti tietää.

*

Jupperissa on selvitty talvesta aika mukavasti, mistä kiitos on esitettävä tämän suunnan tiemestarille. Nyt on aura käynyt jo aamupäivisinkin ja jopa sunnuntaisin varhemmin kuin ennen. Myös hiekoitukset on hoidettu kiitettävällä tavalla.

Niitä jäisiäkin kelejä on ollut. Niinpä viikko sitten allekirjoittanut kaatui postilaatikosta aamulehteä noutaessaan selälleen ja pääkin vielä iskeytyi jäähän, jotta silmissä ihan tähtiä lenteli. Näin omakotiasujana ei voi talonmiestäkään syyttää huonosti hoidetusta hiekoituksesta.

Aina ei autoilukaan ole vaarallisin laji liukkailla keleillä, pidetään se mielessä.

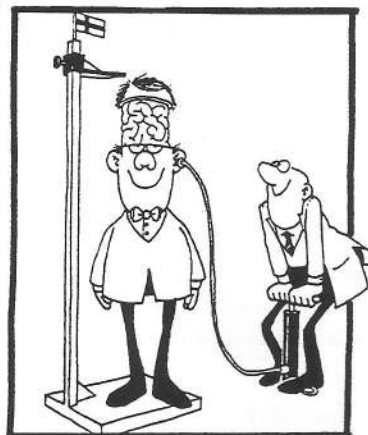
*

Viimeaikaisia julkisen roolin ja yksityiselämän välisiä ristiriitaisuuksia seurattuani tuli mieleen, että olisikohan toimipaikoilla pistettävä seinälle ne entisajan "konttorin säännöt" (Henry Ford Motor Company 1896), joissa mm. sanotaan: "Kun työtunnit ovat lopussa, on ilta vietettävä lukemalla raamatua ja muita hyviä kirjoja. Se, joka polttaa espanjalaisia sikareita, nauttii alkoholi-juomaa mitä tahansa ... antaa aiheen epäillä hänen arvoaan, tarkoituksiaan, vilpittömyytään ja kunniallisuuttaan."

Että silleen...

Lukemisiin,

Saini
Saini Lanu

KOTISEUTUNEUVOS OLAVI LAINE

URANUURTAJA JA KOTISEUTUTYÖN MONITOIMIVETERAANI

Tasavallan Presidentti myönsi 15.11.1996 tapahtuneessa esittelyssä yhdistyksemme pitkäaikaiselle puheenjohtajalle ja nykyiselle varapuheenjohtajalle **Olavi Laineelle** kotiseutuneuvoksen arvonimen. Arvonimi myönnettiin hänelle hänen aktiivisesta ja uraauurtavasta toiminnastaan kotiseututyössä, joka on kohdistunut niin Jupperin kuin koko Espoon hyväksi.

Mikä on ollut se ilmiömäinen viritin, joka on laukaissut sekä harrastuksellisen että järjestöllisen aktiiviteetin?

- Kai se on ollut se lapsuuden piha leikkeineen, leikkikavereineen ja kaikkine kerhoineen, Olavi vastaa

Olavi Laine on "stadin kundija", syntynyt Helsingissä 1930. Perhe muutti puolisen vuotta hänen syntymänsä jälkeen Vallilaan, Sammatintielle **Paavalin kirkon** vieressä olevaan osaketaloon, jota edelleen esitellään aikansa edistyneimpänä työläisasuntona. Talon laaja, puistomainen piha kasvoi vaahteroita, poppeleita, koivuja, isoja ruusupensaita ja sireeneitä. Asuntoja talossa oli kolmisen sataa, kooltaan pieniä, alle 50 neliötä.

Ja lapsia riitti, Olavin ikäluokkaan kuuluviakin pari sataa. Niinpä harrastuksetkin olivat moninaiset, kokeiltiin vähän kaikkea, ja porukasta nousi monia huippu-urheilijoita, mm. kansainvälisesti kuulu nyrkkeilijä **Gunnar Bärlund**.

Kaiken toiminnan keskuksena oli talossa toimiva **Vallilan Kerhokeskus**, jota ylläpiti **Setlementti-järjestöön** kuuluva **Kalliola**. Lastenkerhoon Olavi meni heti, kun pääsi, eli 6-vuotiaana. Sotavuosina hän oli mukana vetämässä jumppaa, lasten ja nuorten kerhoja sekä järjestämässä elokuvailtoja lapsille.

Sotien jälkeen, 15 vuoden ikään ehtineenä hän liittyi vähemmän urheilusta kiinnostuneen kaveripiirin mukana **Vallilan Retkeilijöihin**, jossa sitten

toimi eri tehtävissä useita vuosia, mm. puheenjohtajana. Kerho toimii edelleen **Helsingin Samoelijat** -nimisenä järjestäen vuosittain 'vanhoille retkeilijöilleen' yhteisen tilaisuuden.

Olavin muita nuoruuden harrastuksia olivat suunnistus ja pöytätennis, myös lennokkeja hän kertoo rakennelleensa parin vuoden ajan **Vallilan Lennokikerhossa**.

Koulun päätettyään Olavi lähti mukaan työelämään aloittaen lähetin hommilla eri liikkeissä. Eduskunnasta tuli toimi-

paikka vuonna 1946, ja siellä hän työskenteli 43 vuotta erilaisissa tehtävissä, viimeksi apulaisylijohtamostarina jäädessä eläkkeelle vuonna 1989.

Olavi osallistui myös aktiivisesti työelämän järjestötoimintaan mm. ammattiosaston puheenjohtajana ja luottamusmiehenä sekä joidenkin toimikuntien puheenjohtajana ja jäsenenä. Lisäksi työpaikan urheilu- ym. vapaa-ajantoiminta sai hänestä innostuneen osallistujan.

Jupperiin vuonna 1960 ja saman tien mukaan omakotiyhdistyksen toimintaan

Olavi meni naimisiin vuonna 1952 **Marjattansa** kanssa. Perheeseen syntyi kaksi lasta, poika 1953, ja tytär 1955. Lastenlapsia on viisi, kaikki poikia.

Muutettuaan Jupperiin helmikuussa 1960 Olavi kertoo naapurinsa houkuttelleen heti saman vuoden syksynä hänet omakotiyhdistyksen syyskokoukseen, joka ei ollut päätösvaltainen ja siksi jouduttiin pitämään toiseen kertaan.

- Siinä kokouksessa ilmeisesti auoin päätäni sen verran, että valitsivat minut yhdistyksen sihteeriksi, vaikken vielä siinä vaiheessa ollut edes jäsen, Olavi naurahtaa.

Ensi töikseen yhdistystä eheyttämään

Olavi kertoo Jupperin Omakotiyhdistyksen olleen siinä vaiheessa täysin hajallaan, sisäisten ristiriitojen pirstoma, joten työtä riitti. Eheyttämistyötä toiminnan käyntiin saattamiseksi hän teki mm. henkilökohtaisilla käynneillä jokaisen jupperilaisen luona - välillä useammankin kerran. Parin kauden jälkeen edellinen puheenjohtaja luopui tehtävästään ja Olavi valittiin puheenjohtajaksi. Ja siitä tulikin pitkä pesti, joka kesti peräti 18 vuotta.

- Pitkään toimikauteen mahtui paljon mielenkiintoisia ja työläitäkin asioita, joita jälkepäin on ollut mukava muistella, Olavi sanoo ja jatkaa:

- Oli koulu, tiet, Pitkäjärvi, liikenne, vesi ja viemäri, asemakaava, puhelin jne. Lukematon joukko tälle yhdyskunnalle tärkeitä asioita ja niiden eteenpäin viemistä. Toimintaperiaatteenani oli paljolti vanhojen käräjäkivien malli.

Espoon omakotiyhdistysten kesken alettiin kaivata yhteistyötä

Olavi sanoo, että omakotiyhdistysten toiminnoissa oli paljon asioita, joita oli hoidettava julkisten viranomaisten kanssa. Heidän suhtautumisensa oli hyvin välipitämätöntä, joten yhdistysten välistä yhteistyötä kaivattiin.

Niinpä perustettiin matinkyläläisen Matti Juslinin aloitteesta **Omakotiyhdistysten yhteistyöelin**, joka myöhemmin muutti nimensä **Espoon Omakotiyhdistysten Keskusjärjestykseksi (EOK)**. Olavi oli alusta asti mukana yhteisön johtokunnassa toimien sihteerinä ja puheenjohtajanakin.

- Niiltä ajoilta on erityisesti jäänyt mieleeni Espoon kaavoituksen 30 vuotisen jäädyttämisen estäminen, grynderien kaavoitusvallan vastustaminen, omakotiasukkaan oikeusturva sekä katu-, vesi- ja viemärimaksumien oikeudenmukaistaminen, Olavi luettelee.

Espoon rakentamisen edistyessä tuli monille ns. puhtaille omakotialueille muunlaisiakin asuntorakennuksia, joita Suomen Pienkiinteistöliitto ei hyväksynyt jäsenikseen, jolloin koitti aika luoda järjestö, jonka toiminta kattaisi kaikki alueen asukkaat. Niin päädyttiin **Espoon Kotiseutuyhdistysten Liittoon (EKYL)**, jonka kummeina olivat **Suomen Kotiseutuliitto** ja **Espoon kaupunki**, apulaiskaupunginjohtaja **Mauri Alasaaren** toimiessa perustavan kokouksen puheenjohtajana.

- Minut valittiin perustamistoimia ja sääntöjä valmistelevan toimikunnan puheenjohtajaksi, ja EKYL:n ensimmäiseksi puheenjohtajaksi. Liiton ensimmäisiä asioita oli Euroopan Neuvoston kampanja **Kaupunki hyväksi elää**, josta teimme aloitteen kaupunginhallitukselle. Kampanjoita järjestettäessä toimin kahden ensimmäisen puheenjohtajana. Myös alueneuvottelukuntien toimintaa käynnistimme, mutta vain **Leppävaaran** alueella se toimi kunnolla, Olavi kertoo.

Hän oli Leppävaaran alueneuvottelukunnan jäsenenä neljä vuotta ennen yhdistyksen nykyistä puheenjohtajaa **Silve Sahlania**.

- Olen todennut, että valmistelut ja toiminta on parantunut. Alueneuvottelukunnat pistettiin pystyyn vähän hätäisesti. Pidän sitä harkiten toteutettuna hyvänä lähidemokratian muotona. Tukholmassa se on kehittynyt hyvin ja pelaa. Ajatus on hyvä, kunhan sitä kehitellään lisää, Olavi toivoo.

Hänestä on hyvä, että eroavuuksia mielipiteissä löytyy. Silloin tulee harkittua paremmin, mitä valitsee ja mitä kannattaa. Jos jostain asiasta päätetään, niin se on silloin päätetty, jälkiviisaudesta ei ole hyötyä.

- Espoossa on ollut ongelmansa se, että täällä on ihmisiä varmaan jokaisesta Suomen kunnasta, joten on vaikea löytää yhteistä säveltä. Jokaisella on oma mielipiteensä, ja jo ajattelussa on eroavuuksia, jotka ovat

kasvaneet ja kypsyneet siellä, mistä ollaan kotoisin.

Olavi on ollut Espoossa myös kotiseutulautakunnan jäsenenä ja varajäsenenä. Poliitiikkaan hän ei ole halunnut osallistua esimerkiksi kunnallisvaaleissa.

- Aikanaan eri puolueet koskivelivat valtuustoehdokkaaksi, mutta en tuntenut vetoa sen laatuiseen poliittiseen vaikuttamiseen. Kanta-Espoon Sosiaalidemokraattisessa yhdistyksessä olen ollut jäsenenä. Aiemmin lupailin lähteväni mukaan vaaleihin, kun jään eläkkeelle, mutta lupaustani en ole pitänyt, Olavi naurahtaa.

Mukana projekteissa

- **Pro Pitkäjärvi** -hanke, jota **Seppo Suokko** aikanaan veti, oli iso projekti. Olin siinä mukana, mutta en halunnut sitoutua muuta kuin yhdistyksen puheenjohtajana. Samoin olin osallisena Sepon toisessa hankkeessa, joka oli tutkimus **Jupperi ennen kaavoitusta**. Se olikin perustavaa laatua oleva tutkimus, ensimmäinen vastaavanlainen koko maassa, Olavi toteaa.

- Sen sijaan **Jupperin pientaloalueen maisemasuunnitelma** -projektissa en ollut mukana. Sitä kannattaisi ajatella eräänlaiseksi läheteokseksi nyt, kun meillä on ensi keväänä suunnitteilla tuon Tammipääntien maisemointi, Olavi arvelee.

Pitkäjärvi-toimikunta

Olavin aloitteesta syksyllä -95 yhdistyksen 40-vuotisjuhlan julkilausumaksi otettiin ehdotus uudesta Pitkäjärven pelastusoperaatiosta. Heti samana syksynä ryhdyttiin toimeen ja perustettiin toimikunta viemään asiaa eteenpäin. Toimikuntaan kuuluu jäseniä 15:stä järven vaikutusalueeseen kuuluvasta yhdistyksestä, ja itseoikeutetuksi puheenjohtajaksi valittiin Olavi Laine.

Nyt ensimmäisen toimintavuoden aikana on päästy siihen, että Espoon kaupunginvaltuusto on myöntänyt 100.000 markkaa tutkimustyötä ja järveen asennettavia ilmastuslaitteita varten.

- Toimikuntaa perustettaessa

lähdenin siitä, että tämä on pitkäaikainen projekti. Jos esimerkiksi järveä lähdetäisiin puhdistamaan pohjaan kertynyttä lietettä poistamalla, se tulisi niin kalliksi, että menisi vuosia ennen kuin varat ja voimat riittäisivät. Joskus se kuitenkin on pakko tehdä muuten järvi mataloituu mitättömäksi. Koska pohjassa on lietettä ainakin puoli metriä joka kohdassa, kysymys olisi sadoista, jos ei tuhansista autokuormista, mikäli liete joudutaan kuljettamaan pois, sillä järvi on suuruudeltaan n. 5,5 neliökilometriä, Olavi pohtii.

Hän sanoo, että järvestä saa kyllä kalaa, mutta maku on kuuleman mukaan hyvin huono. Viime kesänä kertoivat ravustajat, että rapuja oli tullut vain muutamia.

Talkoita ja vapaa-ajantoimintaa yhdistyksen puitteissa

- Silloin kun on riittävästi tilaa, niin kyllä soittelemalla ja puhumalla saa paljon talkoovoimaa, mutta pieniin tiloihin on vaikea mahduttaa. Viimeisin talkootyö oli Tammenterhon vessanteko. Kolme miestä oli tarjolla, kaksi oikeastaan hommiin vain mahduttui, Olavi toteaa.

- Me löysimme yllättäen talkoolaiseksi tosi ammattimiehen, johtokunnan jäsenen Lasse Lehdon isän Erkki Lehdon. Olin varautunut, että hanke kestää paljon pitempään, mutta työ sujui odotettua nopeammin. Apuna oli myös Jussi Tarvas. Nyt Tammenterhossa on vesivessa, ja vesi tulee ja menee myös keittiössä. Keväällä sitten tehdään viimeistelyt.

Olavi kertoo, että ennen vanhojen jupperilaisten aikaan, täällä oli paljon talkooporukkaa. Kun kutsu kävi, aina löytyi miehiä.

- En oikein tiedä näistä Jupperin uusista asukkaista, kainostelevatko he lähteä, vai pitävätkö turhanaikaisena ja katsovat, että on yhteiskunnan asia hoitaa tällaiset seikat, Olavi pohtii.

Hän näkee puutteita yhdistyksen vapaa-ajan vieton tarjonnan-

sa erityisesti nuorisoa ajatellessa, sillä Tammenterho on vapaa-ajanviettopaikkana tilaltaan rajoitteinen. Sinne ei esimerkiksi mahdu pelitiloja mm. pöytätennistä tai viihdeautomaatteja varten.

- Tämä ei ole yksin meidän pulmamme. Siitä kirjoitellaan yleisesti. Tammenterhon vuokra-aika päättyy vuosituhannen vaihteessa, saa nähdä, mitä tapahtuu, Olavi tuumailee.

Kaikkein mieluisin harrastus

Olavin monista harrastuksista lienee mieluisin valokuvaus, jota hän on harrastanut vuodesta -49 lähtien.

- Tuolloin valokuvaus oli harrastus, josta oli hyvin vaikea saada mitään tietoja tai opetusta. Siitä ei ollut mitään kurssejakaan. Mulla oli tuttu valokuvaaja, jolta sain ohjeita ja neuvoja, mutta paras oppaani oli E.N. Setälän kirja, **Valokuvaus tieteenä ja taiteena**. Sitä kirjaa tuskin nykyajan valokuvaajat tuntevat, mutta se oli minun oppikirjani harrastaessani korkeellista valokuvausta.

Olavi oli ostanut ensimmäisen kameransa vuonna -49 syksyllä ja teki itse ensimmäiset kuvat kotinsa eteisessä. Kerran kuitenkin sattui niin, että hänen enonsa tuli varoittamatta sisälle, ja Olavilta valottui iso nippu kalista paperia hukkaan. Sen vuoksi alettiin työkaverin Jyrki O. Löfmanin kanssa hakea paikkaa, missä voisi rauhassa valokuvia valmistaa. Vallilasta löytyi kellarihuone, jonka taloyhtiö vuokrasi heille hyvin edullisesti. Siitä laitettiin oma laboratorio.

Valokuvaaminen tuli myös työhön mukaan eduskunnassa edesmenneen presidentti Urho Kekkosen ollessa puhemiehenä. Hän esitti, että eduskuntaan on saatava oma valokuvaaja, jotta siellä otetut valokuvat eivät lähde kiertämään, jos halutaan, ettei niitä julkaista.

- Siitä valokuvaamiseni siellä alkoi. Aluksi kuvattiin vain äänestykset ja ryhmäkuvia, myöhemmin kuvasin myös parlamenttievierailuja, ja

vierailijoille annettiin heistä otetuista kuvista muutaman kymmenen kuvan nippu mukaan. Aina heidän lähtöään edeltävänä yönä ne valmistin, Olavi muistelee.

Lisäksi hän kertoo tehneensä kahdelle mainosfirmalle kaikki mainoskuvaukset. Kilpailuihin hän sanoo osallistuneensa melko vähän, yleensä vain kamerakerhon kilpailuihin.

- Maunulassa asuessani perustin kamerakerhon. Mulla oli oma laboratorio siinä taloyhtiössä, mutta en oikein tykännyt päästää vieraita tekemään sinne töitä. Siinä mielessä perustettiin porukalla kerho ja saatiin taloyhtiöltä kellaritilaa sen toimimiseksi, Olavi kertoo.

Jupperissa asumisen alkuaikoina Olavi lopetti tyystin valokuvaushommat, oli niin paljon kaikkia juttuja hoidettavana.

- Pikku hiljaa tuli taas aloitettua. Jupperin taloista on tullut otettua aika paljon dioja monien vuosien ajalta. Muutama kuva kesässä - luulisin niitä olevan kolme-neljä sataa, Olavi laskelee.

Yhdistys on saanut jupperilaisilta perinnekeruun yhteydessä aika paljon vanhoja kuvia, joita Olavi on ottanut uusiksi. Niitä on kerätty ainakin parinkymmenen vuoden aikana.

- Valokuvaus on ollut kattava harrastus, mutta halvauksen jälkeen ei oikein kädet ole toimineet, hän pahoittelee viitaten kesällä -95 sairastamaansa aivoinfarktiin.

Muistot työstä ja harrastuksista on aika haalistanut

Olavi pahoittelee sitä, että muisti ei oikein enää pelaa, lieneekö aika haalistanut muistot. Kommelluksetkin ovat unohtuneet. Vain viime syyskesältä muistuu mieleen, kun kamera oli mennyt rikki.

- Otin monta rullaa filmiä, mutta kaikki meni hukkaan. Yleensä kamera ei toimi, jos siinä on jotain vikaa, mutta nyt se rikkoutui niin salakavalasti, ettei rikkoutumista ollenkaan ilmennyt. Näpsin kuvia kaiken

aikaa, mutta jälkeä ei jäänyt, Olavia harmittaa.

Ei eduskunnastakaan muistu mitään erikoista mieleen, vaikka olihan siellä moniakin jännittäviä tapahtumia seurattavana. Toisaalta taas virka estää puhumasta - valtion virkamiehellä on vaitiolovelvollisuus.

- Se, minkä eduskunnasta panin merkille oli, että edustajat ovat siellä ollessaan aika yksinäisiä. Ei siellä myöskään oltu poliittisina henkilöinä, vaan ihmisinä, Olavi toteaa.

Tulevaisuuden visioista

Olavista on tullut internetin puolesta puhuja:

- Internet ei ehkä vielä muutama vuoteen ole näissä meidän puitteissamme tärkeä, mutta vuosituhanen vaihteessa ainakin, hän arvelee.

- Ennen oli tälläkin seudulla yhteiset kohtaamiset työmatkoilla busseissa, joissa ihmiset seisoivat kuin sillit suolatynnyrissä. Ne olivat informaatiotilaisuuksia, kaikki tunsivat toisensa ja asioista keskusteltiin. Niin asiat menivät eteenpäin. Nyt on ainoa keino, että puhelimesta puhutaan tai laitetaan lehteen, jota monet lukevat huonosti. Työasiat ja useat muut seikat ovat niin tärkeitä, ettei lehtiä ehdi lukea. Hyvin pienelle joukolle ne omakotiyhdistyksen tiedotukset päätyvät, Olavi epäilee.

Tulevaisuutta ajatellen hän painottaa sitä, että maailma muuttuu ja meidän on syytä muuttua sen mukana. Hakea sellaisia teitä, joiden kautta ihmiset ymmärtävät toisiaan.

- Yhteiskunnassa on mukavimpia asioita jutella naapurin kanssa. Internet voi olla yksi tie tähän, koska sen verkoissa surfailu tulee ilmeisesti lisääntymään räjähdysmäisesti. Jos siellä liikkuu muutamia kymmeniäkin ihmisiä meidän paikkakunnallamme, niin yhdistyksen tiedotteet ja asiatkin menevät paremmin eteenpäin, Olavi uskoo.

Hän korostaa myös, että esimerkiksi arkistoinnissa paperien säilytys vaatii aina vaan lisää tilaa. Mutta tietokoneelle tallennettuina niiden selaaminenkin on paljon helpompaa. Ja internetin välityksellä ne ovat ikään kuin kaikkien käytettävissä. Jokainen voi vilkaista, mitä siellä on: vanhaa ja uutta.

- Tämä on tulevaisuuden kuvaa, ehkei ihan tämän hetken asiaa. Mutta nythän ne jo vaativat päätöksiä, suunnitelmia. Uskon, että on aina ihmisiä, jotka ovat kiinnostuneita myös lähiympäristöstään. Vielä nyt on aika vähän tarjontaa tietoverkoissa, sinne mahtuu.

- Jupperissakin on asujaimisto muuttunut. Tämä oli aikanaan työläisten kesäpaikka, josta myöhemmin tuli osittain heidän asuinalueensa. Ja monella nykyiselläkin asukkaalla on työläispohja. Hyvin vähän oli ns. herraskaista väkeä.

- Nyt täällä näiden uusien asukkaiden joukossa on hemmetin paljon akateemista väkeä ja tietokoneammattilaisia. Ja viimeistään parinkymmenen vuoden kuluttua täällä tulevat juuri nämä uudet ihmiset huolehtimaan paikkakunnan kehityksestä, me emme siitä enää huolehdi. Sanoisinkin, että tämä sukupolven vaihdos on liian hidas, se on niin pitkän aikaa mennyt samalla mitalla. Raju muutos on tulossa ja lopullinen vaihdos tulee jossain vaiheessa pakostakin esiin, Olavi ennustaa.

Kotiseutuneuvoksen viestejä ja filosofiaa

- Moni on sanonut, että tällainen yhdistystoiminnassa mukanaolo on epäitsekkästä puuhaa. Mun mielestä se on puppua. Minusta ne, jotka toimivat oman asuinalueensa hyväksi, ovat hyvin itsekkäitä. Itsestähän se lähtee. Se, mitä on itsellä, vie asiaa eteenpäin ja tempaisee samanmieliset mukaan. Tässähän se on se filosofia, mutta monet eivät sitä ymmärrä, Olavi epäilee.

- Kun itse tulin tänne Jupperiin kaupunkioloista, jossa oli mukavuudet ja kaikki kaupungin suomat palvelut, niin siinähan se oli ponnistin - ne on saatava tännekin. Kaikki eivät aina keksi, miten menetellä, mutta joku pistää alulle asiat ja ne alkavat toimia.

Olavi kertoo puheenjohtajana ollessaan huomanneensa, että kiitosta on melkein turha odottaa. Puheenjohtaja on useimmiten yksin. Mutta välillä oli hyvä tiimi apuna, sihteeri ja varapuheenjohtaja - silloin sai asioita eteenpäin. Jos taas sihteeri ei hoida pöytäkirjoja ja varapuheenjohtaja ottaa tehtävänsä vain muodollisena, silloin joutuu itse tekemään kaiken.

käännä

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia. Maksu peritään painatus- ja jakelukulu- jen peittämiseksi.

MAKSU ON:

kokosivulta	200 mk
puolisivulta	120 mk
neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätöimittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

- Esimerkiksi Suokon Sepon ollessa varapuheenjohtajana ja Räisäsen Sepon, Eilan tai Laknerin Tepan sihteerinä, silloin oli erittäin hyvä tehdä töitä yhdessä. Ehkä siinä ei aina demokratiaa niin tarkkaan noudatettu, kun kiireellisiä päätöksiä tehtiin, mutta niitä tehtiin sitä mukaa kuin tarvittiin, ja johtokunta ne hyväksyi sen toiminnan mukaan mikä oli sovittu, Olavi kiittelee.

- Jupperi on aika hyvin kehittynyt, tullut taloja lisää ja asukkaita. Se, että täällä on menty kehityksessä taaksepäinkin, kun ei ole enää kauppia, ei postia, johtuu paljolti ihmisistä itsestään. Jos ihmiset eivät osta, niin

eihän kauppajakaan tarvita. Sitäpaitsi syynä on myös kaupan kehitys. Elanto mm. teki aikoinaan tietä Maxille vähentämällä kauppia, Olavi päättelee.

Itselleen myönnettyä arvonimeä, jonka saannin edellytyksenä olivat hänen mittavat aikaansaannoksensa kotiseutyössä, Olavi kommentoi näin:

- No, se aikaansaaminen - enhän minä niin paljon aikaan saanut, vaan me kaikki yhdessä. Yksi henkilöhan se vain voi olla, sanoa, touhuta ja ottaa omiin nimiinsä, mutta taustavoima on se, joka saa aikaiseksi asioita, ja että toimitaan yhdessä. Jos yksi henkilö täytyy nimetä porukasta, niin silloin

voin olla se kellokas, joka vie asioita eteenpäin henkilöstä henkilöön ja yhteisöstä yhteisöön. On niin monta tietä, joilla vaikutetaan asioihin, Olavi toteaa ja toivottaa Jupperille menestystä vastedeskin.

Olavi Laine on ollut hyvä "kellokas", joka on toiminut ja saanut toiset luottamaan siihen, että asioista kannattaa huolehtia ja niiden eteen tehdä työtä. Siinä on esimerkkiä kylliksi työtä jatkaville nuoremmille sukupolville.

Onnea, Olavi!

TEKSTI: Saini Lanu

KUVA: Olavilta

KORKEIMMALLE HALLINTO-OIKEUDELLE

KHO:n lähete N:o 2571/2/96

VASTASELITYS YMPÄRISTÖMINISTERIÖN LAUSUNTOON HELSINGIN SEUDUN TAAJAMASEUTUKAAVAA KOSKEVASSA VALITUSASIASSA.

Jupperin Omakotiyhdistys ry toistaa aikaisemmin Laaksoalahden Huvilayhdistys ry:n kanssa yhdessä esittämänsä valituksen perusteluineen ja esittää Kehä II:n aluevarauksen osalta, että KHO pysyttäisi voimassa Helsingin seutukaavaliiton liittovaltuuston päätöksen tai palauttaisi asian valmisteltavaksi siten, että tämä seudullisesti tärkeän väylän aluevaraus säilytetään seutukaavassa.

YM toteaa lausunnossaan, ettei Kehä II Turuntien ja Hämeenlinnantien väliseltä osaltaan sisälly mihinkään vahvistettuun kaavaan. Espoon osalta tällä alueella on kaupunkirakenteen kehittämisen ohjeena ollut 1988 hyväksytty yleiskaavaehdotus, jossa Kehä II:n aluevaraus on esitetty ja jonka mukaan on toimittu ja jonka seudun asukkaat ovat oikeutetusti uskoneet toteutuvan.

Helsingin osalta Vuosaaren satamahankkeen ratkeaminen tuonee Kehä II:n aluevarauksen uuteen tarkasteluun.

YM mainitsee, että Kehä II voitaisiin toteuttaa alempiluokkaisena yhteytenä, vaikka aluevaraus poistetaan seutukaavasta. Toistamme, että mielestämme Kehä II:lla on seudullinen merkitys. Nyt vasta ruvetaan tutkimaan Etelä-Espoon yleiskaavatyöhön liittyen vaikutuksia, joita Kehä II:n jatkon rakentaminen/rakentamatta jättäminen tuottaa asuinalueille, joiden kautta liikenne tulee ohjautumaan Kehä II:n alun vaimistuttua.

Kehä II:lle tulee todennäköisesti siirtymään liikennettä paitsi Mankkaantieltä, myös nykyisin ylikuormitetulta Kehä I:ltä. Ei ole uskottavaa, että tämä poikittaisliikenne palautuisi Turuntietä myöten Leppävaaran risteuksen kautta Kehä I:lle, vaan käsityksemme mukaan se tulee ohjautumaan Riihiniityntien ja Pitkäjärventien kautta Viuhdintielle. Espoon yleiskaavaan liittyvä ympäristövaikutusselvitys tulee tuomaan selvyuden tähän kysymykseen.

Kehä II:n suunnittelu korkeatasoisesti tunneleineen, vihersiltoineen ja meluvalleineen säästäisi asuinympäristöä

huomattavasti tehokkaammin, kuin sen toteuttaminen alempiluokkaisena huomattavan vilkasliikenteisenä katuna.

Jupperin Omakotiyhdistys ry huomauttaa lisäksi, että se omistaa tilan n. 500 metrin päässä Kehä II:n aluevarauksesta ns. Palomäen alueella ja on huolissaan alueen kehityksestä myös maanomistajan ominaisuudessa.

Lisäksi yhdistys huomauttaa, että YM vahvistaessaan seutukaavan 18.6.1996 näin huomattavin muutoksin juuri ennen loma-aikoja ei noudattanut hyvää hallintokäytäntöä. Valitus- tai muiden selvityspäivämäärien sijoittaminen juhlapyhien tuntumaan tuottaa erityisesti yhdistystoiminnassa huomattavia vaikeuksia.

Espoossa 23.12.1996

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Silve Sahlan
Silve Sahlan, puheenjohtaja, arkkitehti
Tammipäänpolku 5 A, 02730 Espoo

Olavi Laine
Olavi Laine, varapuheenjohtaja

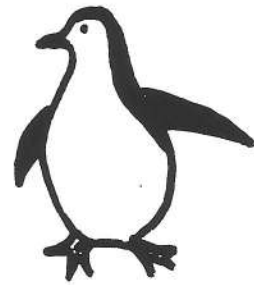
OIKAISU

JOY 4/96 sivuilla 18-19
kesäjuhlan kilpailutulosa
ja osanottajaluettelossa
oli nimivirhe, Karin Santanen,
pitää olla KAARIN SAVOLAINEN.

TALVITAPAHTUMA

RANTANIITYLLÄ

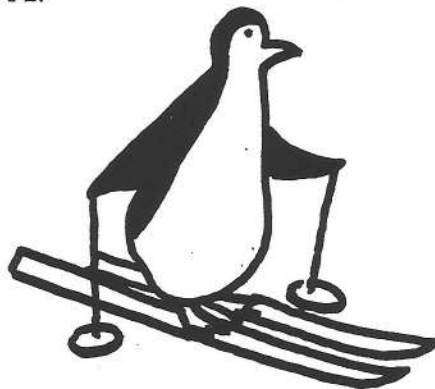
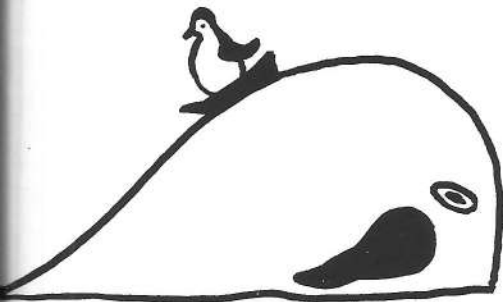

sunnuntaina 9.2.97 klo 13.00

**HIIHTOKILPAILU KAIKILLE JUPPERILAISILLE IKÄÄN JA
KUNTOON KATSOMATTA!**

Sarjat :

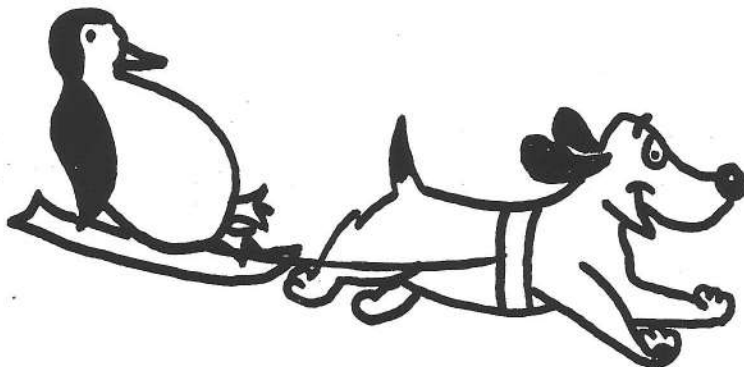
alle 5 vuotta
alle 7 vuotta
alle 9 vuotta
alle 11 vuotta
alle 13 vuotta
alle 15 vuotta ja
alle 100 vuotta

LUMIRAKENNELMAN-PIKKUVÄEN LIUKUMÄEN TEKEMISTÄ!

sen mukaan kuin käyttökelpoista lunta riittää

PIENIMMILLE KOIRA-AJELUA PULKASSA!

**JÄ SITTEŒ MEHULLE JÄ KÄHVILLE
TÄMMENTERHOON**

Pitkäjärven VPK on hankkinut uuden, SCANIAN -alustalle rakennetun sammutusauton

Joulukuussa 1966 uutisoitiin:

"Pitkäjärven VPK on hankkinut uuden sammutusauton. Auto on FORD 600 -alustalle rakennettu paloauto, joka on Oy Kulmalan rakentama. Autossa on 2000 litran vesisäiliö."

Nyt, 30 vuotta myöhemmin voimme jälleen julkaista hyvän uutisen: Pitkäjärven VPK on hankkinut uuden, SCANIAN -alustalle rakennetun sammutusauton.

Vanha Fordimme palveli uskollisesti täydet 30 vuotta ja tuli varmasti tutuksi kaikille kyläläisille. Tosin viimeisinä vuosina jokainen ajokerta oli kuin suuri seikkailu, hävisihän jarrut useampaan kertaan ajon aikana, 2000 litraa tulvi ohjaamoon, ym. mukavaa, mikä piti mielen virkeänä.

Alustavat neuvottelut auton hankinnasta aloitettiin keväällä -95 ja saman vuoden syksynä päätettiin uuden sammutusauton hankinnasta.

Auton alusta on SCANIA P93 M4x2, akseliväli 4200 mm, moottori DSC9 09 8,48 litraa (EURO2). Hevosvoimia löytyy 250. Auto on varustettu ABS-jarruilla sekä onspot -automaattiketjuilla, mitkä helpottavat liikkumista huonoilla talvikeleillä.

Muista varusteista mainittakoon sähkötoiminen vinssi, vetovoimaltaan 5,4 ton ja siirrettävissä joko eteen tai taakse, 12,5 m vetotikkaat, 4800 litran vesisäiliö, peräpumppu, jonka tuotto on n. 4000 litraa/min/8 bar, ym. ym. TULE JA TUTUSTU!

Auton jatko-ohjaamon valmisti Auto-Kirmala Ky, Porista, korityöt tehtiin Viher-Vehmaan pajalla, Tammelassa.

Yleinen kokous päätti säilyttää vanhan FORDin tuleville sukupolville kunnostettavaksi ja auto majoitetaan tällä hetkellä kalustusuojassa Pusulassa. Auto siirtyi eläkkeelle 24.10.1996, jolloin uusi tauto otettiin käyttöön.

*****

PITKÄJÄRVEN VPK JÄRJESTÄÄ

T A L V I R I E H A N

KAIKILLE LÄHISEUDUN ASUKKAILLE JA

ERITYISESTI PERHEEN PIKKUVÄELLE

LAUANTAINA 8.3.1997 KLO 11.00 - 15.00

RUNSAASTI OHJELMAA, MM. "JÄTTILIUKUMÄKI", KOIRA-AJELUA, MAKKARANPAISTOA, YM. JA LISÄKSI:

UUDEN SAMMUTUSAUTON ESITTELY

TERVETULOA PITÄMÄÄN LYSTIÄ JA TUTUSTUMAAN!

*****

KIVITAUTI ON PAHA TAUTI

Kivitauti iskee yhtä hyvin lapsuudessa kuin aikuisiässä. Kivitauti on kiusallinen tauti, joka saattaa iskeä yhtä hyvin lapsuudessa kuin vasta aikuisiässä. Sen syntytavasta tiedetään varsin vähän, mutta ilmeisesti sekä perintötekijöillä että ympäristöllä on osuutta asiaan. Tauti saattaa myös tarttua ihmisestä toiseen; tarttuvuus on suhteessa potilaan oireiden voimakkuuteen ja vastaanottajan alttiuteen sairastua.

Tauti etenee vaiheittain ja saattaa pysähtyä itsestään kuhunkin vaiheeseen. Varsinaista parannusta siihen ei ole olemassa, joskin spontaaneja parantumisia saattaa ilmetä. Oireenmukainen hoito auttaa kuitenkin pitämään potilaan tyytyväisenä. Huolestuneille kanssaihmisille olkoon lohduksi tieto, että potilas itse on yleensä hyvin tyytyväinen tilaansa.

Alkuoireet lieviä ja harmittomia ja saattavat pysähtyä

Alkuoireet vaikuttavat lieviltä ja harmittomilta. Taskut alkavat pullottaa ja roikkua. Kun etsit käsilaukusta avaimia, kätesi osuu ensimmäiseksi kiviin. Kauppakassi painaa, koska sinne on joutunut kilon sepelimirikka läheiseltä työmaalta... Kotona kiviä alkaa löytyä sieltä täältä ja vihdoin tulee hetki, jolloin joku epäkohtelias vieras unohtaa käytöstävät ja alkaa taivastella ääneen hyllyt ja ikkunalaudat valloittaneita kiviä.

Tätä vaihetta saattaa kestää hyvinkin pitkään, eikä tauti kaikkien kohdalla etenekään seuraavaan vaiheeseen.

Toinen vaihe vaatii jo hoitoa, mutta vielä voi parantuakin

Toiseen vaiheeseen joutuneen mielessä herää kysymys, miksi kivet ovat kauneimmillaan kosteina, ja saisiko ne mitenkään näyttämään jatkuvasti "vastapömituiltä". Avuksi voi ottaa kiven lakkaamisen tai huokoisen kiven "paistamisen öljyssä". Mutta sitten alkaa mieltä polttaa halu nähdä, miltä kivi näyttää sisältäpäin.

Tässä vaiheessa oireenmukainen hoito alkaa vaatia rahaa, se nimittäin edellyttää kivikurssille tai kivikerhoon etsiytymistä tai ikioman kivikoneen hankkimista. Koneella kiven saa sahatuksi auki ja koruttoman pinnan alle kätkeytyneet värit ja kuviot pääsevät esiin. Pienellä harjoittelulla voi oppia hiomaan kiven pinnan sileäksi ja kiillottamaan sen niin, että se näyttää aina olevan suoraan sateen jäljiltä. Harmaaksi luultu vuolukivikin paljastuu syvän vihreän ja rus-

kean sävyiseksi, ja jopa kuvioliseksi.

Kone antaa myös mahdollisuuden kiven muotoilemiseen. Kivikurssilla, tai miksei ominkin voimin oppii hiomaan kives-tä "napin" ja kiinnittämään sen harrastelijoille myytävään valmiiseen hopeapohjaan. Moni jää onnekseen tähän vaiheeseen ja tässä vaiheessa tauti saattaa myös spontaanista parantua harrastuksen kestätyä jonkin aikaa.

Kolmas vaihe: tauti muuttuu parantumattomaksi...

Pahimmassa tilanteessa ovat ne onnettomat, joiden mielessä vielä maassa makaava kivi alkaa hahmottua tiettyyn muotoon, koruksi, veistokseksi. Peruskivikone ei tunnu riittävän mihinkään. On hankittava uusia taitoja, on ostettava uusia kalliita koneita ja laikkoja. Lopulta huomaa, ettei sekään riitä. On itse ryhdyttävä suunnittelemaan koneita, opeteltava työstämään hopeaa...

Tähän vaiheeseen tultuaan tauti muuttuu parantumattomaksi. Oireenmukainen hoito auttaa kyllä pitämään mielialan korkealla, mutta on niin kallista ja aikaa viepää, ettei normaalista elämästä ole enää toivoakaan. Ankarimmassa muodossaan tauti ajaa uhrinsa palkkatyöstään täysipäiväiseksi kivitaiteilijaksi ja sitä tietä konkurssiin.

Meissä kivitauti on jo ankarimmillaan...

Me olemme nyt tulleet tuohon kivitaudin ankarimpaan vaiheeseen. Kahden hengen yritys Päijänne-Kivi perustettiin pari vuotta sitten. Nimi juontaa juurensa kesäpaikkamme rantakiviin ja Päijät-Hämeen seudun muuhun kivistöön, jolla jo lapsuudessamme lienee ollut osuutensa alttiuteemme sairastua kivitautiin. Monet kivistämme ovatkin peräisin tuolta seudulta; kivien kerääminen itse kuuluu mielestämme olennaisena osana työn viehätykseen. Periaatteenamme on tuoda esiin tavallisen suomalaisen kiven kauneutta ja monimuotoisuutta. Usein me suomalaiset ihailimme ulkomaisten kivien värikkyyttä emmekä tule huomanneeksi, millaisia aarteita kotipihalta voi löytää. Spektroliitti ei todellakaan ole ainoa koruksi kelpaava kivi.

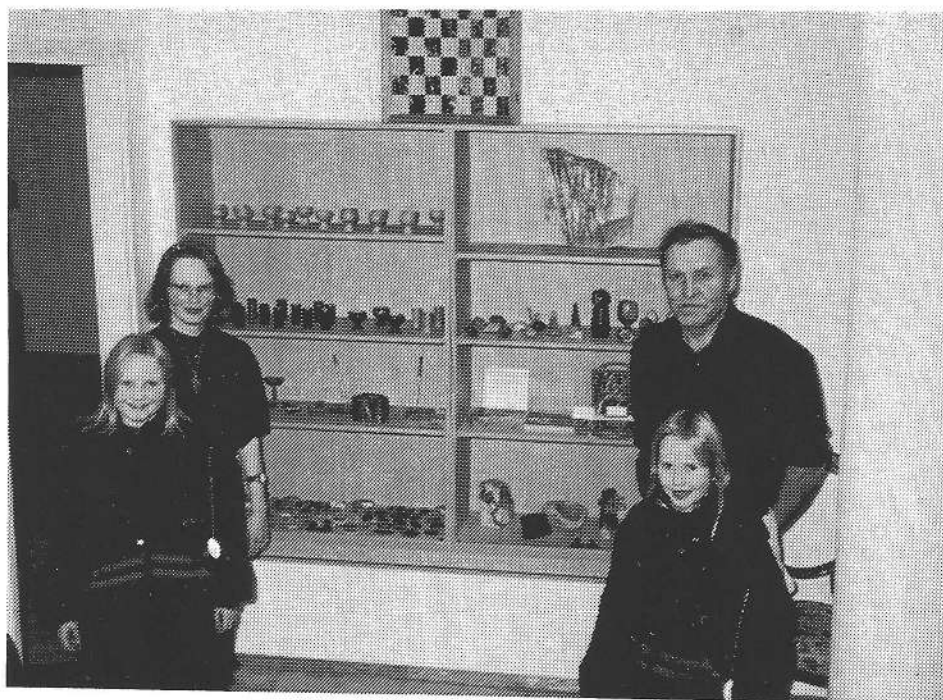
Suunnittelemme ja valmistamme tuotteemme hopeatöitä myöten itse. Jokainen koru ja esine on käsityönä tehty yksilö. Korujen yksilöllisyys vaikuttaa luonnollisesti hintaan. Korujemme hinnat vaihtelevat 70 markasta yli 1.000 markan yhdistelmäkoruihin. Suurin teoksemme on **Kansantaidekeskus Tomtebon** pihassa talveaan viettävä nelimetrisen loimukivestä valmistettu "Kelo".

Lokakuussa alkanut muutomme **Pihakulmaan no 15** on vihdoin lopuillaan. Sen kunniaksi Pihakulmassa on jatkuvasti avoinna myyntinäyttely, joka tällä hetkellä koostuu pääasiassa kesällä Kansantaidekeskus Tomtebossa olleista "Kivi Elää" -näyttelyn töistä. Uutta ovat lähinnä spektroliittikorut, vuolukivipikarit ja pienesineet. Parhailtaan suunnittelemme mallistoa heinäkuussa Itä-Helsingin kulttuurikeskus Stoassa pidettävään laajaan näyttelyyn. Jatkossa pyrimme keräämään muita kotimaisia uniikkiteiden tekijöitä yhteisnäyttelyyn.

Päijänne-Kivi tarjoaa hoitoa kivitautia poteville

Muun toiminnan ohella annamme hoitoa kivitautia poteville. Hoitoon kannattaa hakeutua jo varhaisoireiden ilmetessä. Jos kotona kummittelee kivi, jolle selvästi pitäisi tehdä jotakin, kiillotamme tai muotoilemme sen omistajansa toivomuksen mukaisesti. (Huomautamme, että lapsilla on usein erinomainen kivisilmä, alkää heittäkö lasten aarteita pois!)

Hauskinta on kuitenkin valmistaa jotakin kivistään omin voimin ja tätä varten annamme kädestä pitäen opetusta kiven muotoilussa. Päivän mittaisille

Perhekuva: äiti Paula ja isä Raimo sekä työt Sanna ja Suvi

"Kivestä koruiksi" -kurseillemme mahtuu 3 henkilöä kerrallaan ja hinta on 150-200 mk/henkilö. Kesällä pikkubussimme suuntaa pohjoisen kaivoksille ja muille kiviapajille; kiinnostuneiden kannattaa ottaa ajoissa yhteyttä.

Hyvä tapa saada tuntumaa kivitöihin on myös pistäytyä Pihakulmassa työnäytöksissä, jotka aloitamme varmaankin jo tammikuun aikana. Työnäytöksissä voi nähdä kiven muotoutuvan koruksi ja niihin voi myös tuoda oman kivensä halkaistavaksi. Kiven halkaisusta emme veloita, hionta ja kiillotus maksaa tapauksesta riippuen yhdestä muutamaan kymppiin. Kiven hiontaakin saattaa päästä kokeilemaan.

Praktiikkamme on virallisesti auki ti-to klo 10-14 ja 17-19, osoitteessa **Pihakulma 15**.

Kivitaudin puuskan yllättäessä muina aikoina, soittaa voi numeroon 852 4534 (Päijänne-Kivi) tai 852 3286 (Raimo Kallioinen, Paula Hirsjärvi-Kallioinen, koti). Olemme valmiit antamaan kivihoitoa myös viikonloppuisin ja iltaisin.

Paula Hirsjärvi-Kallioinen

KUVAT: Saini Lanu

H U O M ! KAIKKI PIKKULEMMIKEISTÄ KIINNOSTUNEET!!

Paula Hirsjärvi-Kallioinen tiedottaa, että häneltä saa tarvittaessa hoito-ohjeita, ja hän voi esim. käydä kerhoissa tai kouluissa puhumassa eläinasioista.

JUPPERIN KOULUN VÄRITYSKIRJA

JUPPERIN KOULU

LASTEN
OMA
VÄRITYS-
KIRJA

Jupperin koulun värityskirja oli iloinen yllätys. Valittavasti lehtemme ei tee oikeutta kirjan kannelle, koska se väriltään punaisena oli erittäin sopiva joulun ajan myyntiartikkeli.

Kannen, jonka vekkulimaiset lasten kasvot tekevät hyvälle tuulelle, on suunnitellut jäsenlehtemme kannen suunnittelija SaSa = Saima Salonen.

Yhdistyksemme osti värityskirjasta yhden sivun, jonka piirtäjä on Irma Soinio. Kuva oli erinomaisen sopiva ajankohtaa ajatellen, kuten itse kukin voi ohesta todeta.

SL

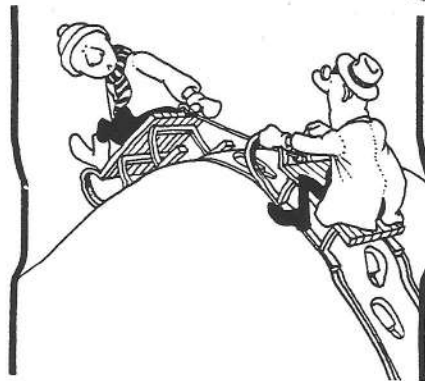
HYMYÄ HUULEEN

- Mikä on muusikkojen kansallislaulu?
- Hanuristilippumme.

Mistä tuntee pyrkyrin?
Se menee kolmantena pyöröovista sisään ja tulee ensimmäisenä ulos.

Isä toivo poikaa, äiti tyttäätä, ja kun lapsi varttui, huomattiin että molempien toive oli toteutunut.

Isäni on maanviljelijä, eikä äitikään tee mitään.

Miksi Robin Hood ryösti rikkailta?
Koska köyhillä ei ole varaa.

Miksi katsutaan kissaa, joka menee metsään?
Siksi, että se tulisi takaisin.

Äidinkielen opettaja kysyi oppilailtaan:
- Mikä aikamuoto on lauseessa: minä olen kaunis.
- Jos opettaja tarkoittaa itseään, niin se on tietysti imperfekti.

Jenni Lindholm:

15
RUNOJA

Ex libris

Kannesta kanteen
vain sivuja kerrallaan.
Tarinaa, juonta...

Talvi tulee

Ex libris.

Heitä tarpeeton yli laidan!
Maksa laskusi ajoissa.
Tuulta, myrskyä...
Taivaan täydeltä aurinkoa

Lintuja lentää

Ex libris.

Vai olisinko maa?

Maa, joka kasvattaa uutta,
luo jatkuvasti elämää, antaa pohjan
vahvan, mustan, mullantuoksuisen.
Olisinko maa?
Maa, jonka routa murtaa,
muttei kuitenkaan tapa,
antaa turvan
kuolleelle, maatuvalle, elottomalle.
Olisinko siis maa?

Vai olisinko mitään?

Taivas   *Jos saisin...*

Harmaa.   *Jos saisin tähdet taivaalta,*
Synkkä.   *Kuun ja auringon.*

Antakaa minulle vapaus!
Sallikaa sen tulla.
Sadetta, lumisadetta.
Onko kaikki hyvin?

Kesä, tai ei sittenkään.

Ex libris

Bysantin hovi

Paroni Ivan ja paronitar Natalia.
Kultaa ja timantteja.
Marsalkka Juri Ivanovitz vaimoineen.
Sapelli ja samettia.
Kreivi Anatoli Koronov
Viiksirahaa, parfyymiä.
Kreivitär Natasha Dorana
Jalokiviä ja silkkiä.
Herra ja rouva Paul Ogarkov sekä
neiti Irina Ogarkov
Kauneutta, suloisuutta.

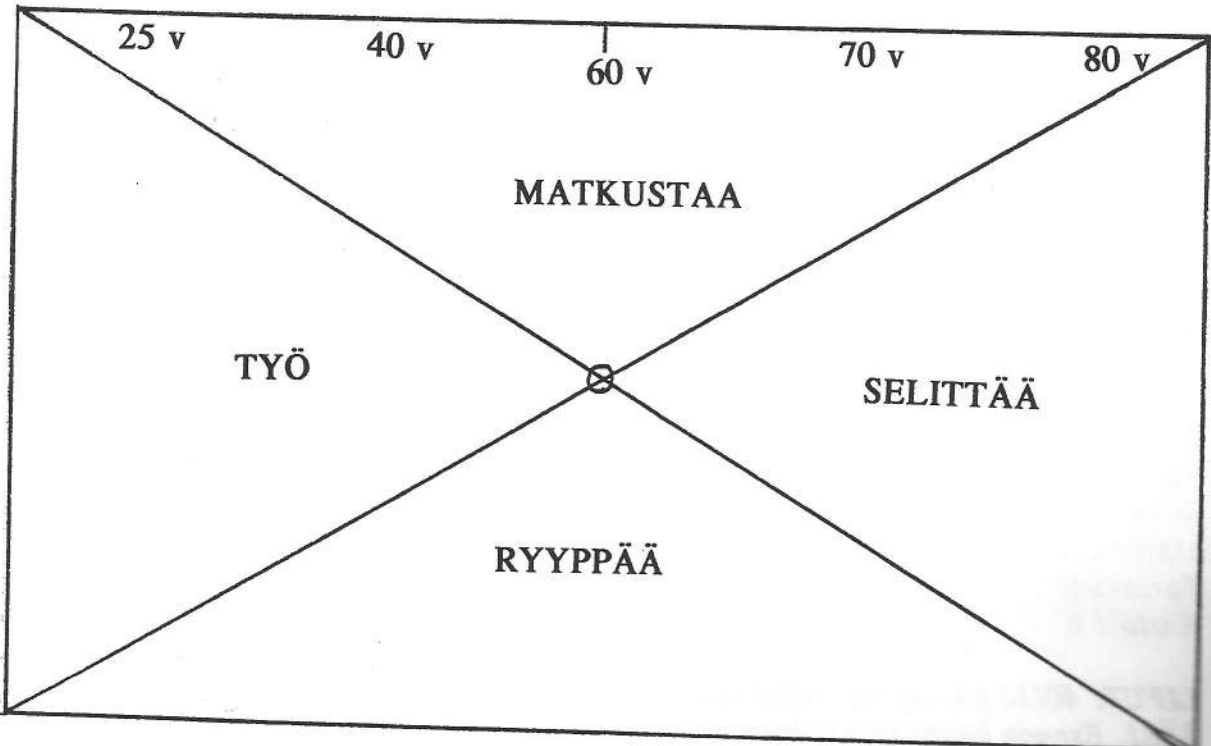
HYVÄÄ YSTÄVÄNPÄIVÄÄ

14.2.1997!

- Selviytymiseen tarvitaan 4 halousta päivässä
- 8 halousta auttaa pääsemään masennuksesta, tyrhäytymistä, ahdistuksesta, pölkötiloista ja propleemista
- 12 halauksella päivässä sinusta tulee kaikkia mörköjä pelkäämätön. Ja niinkuin tanssi matkosi käy.

MIEHEN TIE

A
J
E
R
I
K
Ä
V
A
I
H
E
I
S
S
A

LAPSILLE

ELOKUVIA

KARAKALLION MONITOIMITALO, Kotkatie 4. Aina klo 14.
Vapaa pääsy:

LA 15.2. AVUTON ANNA
LA 22.2. TEATTERIHIRET TAIKUREINA, VILLE JA KALLE URHEILUPUUISSA, PINGSPALLON TEMPAPUKSIA
LA 1.3. USKOMATON SEIKKAILU
LA 8.3. SEILAAJAHIRET, PIKKUSISKO KANIINI
LA 15.3. KUMI-TARZAN
LA 22.3. KULKURI, RAKENNUSTYÖMAA

TEATTERIA

Pullantuoksuinen seikkailu!

LA 8.2. klo 15 TURUN UUSI TEATTERI: PULLAPAAKARIT PULASSA Työväenopistolla, Leppävaara, Vanha Maantie 9. Liput 30 mk Kesto 50 min Yli 3v.

Lastentapahtuma!

SU 13.4. klo 10-15 LASTENTAPAHTUMA avaa ikkunan värikkääseen lastenkulttuuriin! Musiikkia, elokuvia, teatteria, tanssia ja työpajoja! Tapahtuma Karakallion monitoimitalolla, Kotkatie 4. Tarkempi ohjelma huhtikuun Espoolehdessä!

Järj. Espoon kaupungin kulttuuritoimen keskus, teatteritiedustelut puh: 522 881 ja elokuvatiedustelut puh: 463 908

cafe Louhi

Espeen kulttuurikeskuksen

Louhisalissa:

Teatteria naistenpäivän iloksi!

LA 8.3. KLO 19 TARJA TUULIKKI TARSALA: ROUVA HUUHKA

Rouva Huhka on rikkaan naimakaupan tehnyt nainen, joka järjestää ex-miehensä hautajaisia ravintolaan. Hän muistelee mennyttä avioliittoaan ilolla ja surulla. Avioliitto oli nuorena solmittu, kiivas ja tulinen suhde. Mies jätti jälkeensä liudan lapsia ja surevia naisia, muitakin kuin rouva Huhkan. Näytelmä kertoo suuresta rakkaudesta ja elämästä jo keski-ään ylittäneen naisen näkökulmasta.

Marja-Leena Mikkola on kirjoittanut Rouva Huhkan monologin erityisesti Tarja Tuulikki Tarsalalle. Ohjaus Ritva Holmberg Musiikki Kaj Chydenius Muusikko Ailu Immonen Kesto 1 h

LIPUT: 40/30 mk Lippupalvelu ja kulttuurikeskuksen lipunmyynti puh: 430 7234
JÄRJ. Espoon kaupungin kulttuuritoimen keskus, tiedustelut: 522 881

PERUNAKAUPPAA JUPPERISSA

Joulukuun puolessa välissä, kun ajatukset olivat jo kääntyneet jouluasioihin, ovikellomme soi. Oven takana oli reippaan tuntui- nen nuorimies, joka tarjosi perunoita suoraan viljelijältä. Joulun perunalaatikkoon ei niitä oltu vielä hankittu, joten keskustelu kääntyi tähän hankintaan.

Kauppias tarjosi 15 kilon pussia Pito-perunaa hinnan ollessa melko kova, 70 mk/pussi, josta tinkimisen jälkeen sovittiin hinnaksi 50 markkaa. Sen jälkeen pussi kannettiin ovellemme ja tähän asti oli kaikki selvää.

Hetimiten, myyjän poistuttua havaitsin, että perunan nimike olikin Bintje, toisin kuin oli luvattu. En nyt tiedä, kumpi laatu joululaatikkoon olisi ollut parempaa, mutta aatonaattona ryhdyimme kuitenkin perunalaatikon tekoon.

Laitoimme mahdollottoman ison kattilan täyteen perunoita, joista

sitten monien vaiheiden ja imelytysten jälkeen saimme perunalaatikat uuniin. Laatikat valmistuivat tuntien jälkeen aattoaterialle, mutta voi kauhistus! Maku oli niin kitkerä, ettei lusikallistakaan pystynyt syömään. Arvatkaapa, mikä pettymys!

Jälkeenpäin vielä keitimme pariin otteeseen samasta perunapussista, mutta kitkeriä ja syömäkeltottomia ne olivat. Olisin ottanut yhteyttä myyjään tai pakkaajaan, mutta pussissa oleva leima oli niin epäselvä, etten onnistunut.

Ei jäänyt muuta mahdollisuutta kuin kertoa kyläläisillemme tämä opettava tarina "hyvistä" perunoista. Jälkeenpäin kuulin, ettemme olleet ainoita, joilta perunat jäivät syömättä.

Olavi Laine

PARI EPÄKOHTAA

Olisiko mitään mahdollisuuksia saada Tammipääntien ja Kaivostien kulmauksessa oleva talon "raato" pois pilaamasta maisemaa. Toivottavasti se ainakin ensi kesään mennessä on siitä häipynyt.

Tammipääntietä vielä rakennettaessa se ei niin pahasti häirinyt, mutta jos se vielä ensi kesänäkin siinä maisemaa ruumentaa, niin se on jo liikaa. Jupperi on mukava paikka asua niin kesällä kuin talvella, ja asukkaat näkevät vaivaa omien pihojensa esteettisyyttä lisäämällä. Ei liene liikaa vaadittu, että sen pääkatuakin katsoessa silmällepää.

Toinenkin asia tökkii. Tammipääntien "keilailmiöstä" on jo kirjoitettu, mutta sen liikennesuunnittelussa on muutakin häikkää. Risteyksissä on kaarteista reunakivien myötä tehty liian jyrkät. Varsinkin käännetyssä Tammipääntieltä oikealle Kaivostien suuntaan lisähaitan muodostaa sen lähes kulmassa oleva bussipysäkki.

Voisiko em. asioille jotain tehdä?

Muuten Jupperiin tyytyväinen asukas

IRMA SOINIO

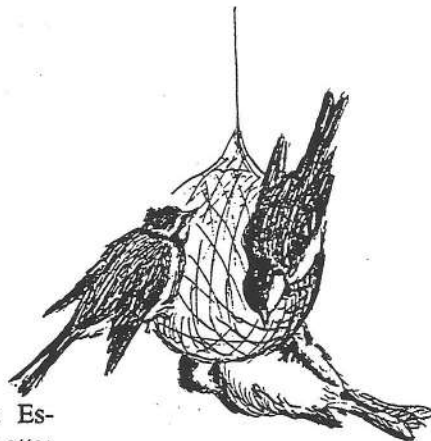
JOY SAI VAKITUISEN PIIRTÄJÄN

Vastaisuudessa on JOY:n lukijoilla enemmän silmänruokaa, sillä saimme vakituisen piirtäjän lehteemme.

Irma Soinio on monelle vanhemmalle jupperilaiselle tuttu, sillä omakotiyhdistyksen täyttäessä 30 vuotta 1985 syntymäpäivän kunniaksi julkaistussa vuosikirjassa ovat kaikki piirrokset hänen käsialaansa.

Irma Soinio on asunut Espoossa parikymmentä vuotta: Tapiolassa, Karakalliassa ja Viherlaaksossa. Jupperiin hän muutti vuonna 1982.

Kun yhdistys halusi osallistua Jupperin koulun värityskirjan kustannuksiin ostamalla yhden

sivun kirjasta, saatiin Irma piirtäjäksi. Kyseinen kuva on värityskirjan esittelyssä toisaalla lehdessämme.

SL

JUURET JUPPERISSA

Kun Anneli Kovács näki Länsiväylästä, että Jupperi - furiiritilasta pientaloalueeksi oli ilmestynyt, hän kiinnostui ja otti yhteyttä Laaksolahden kirjastoon, josta sai nimen ja numeron, johon soittaa.

Niin alkoi purkautua Annelin Jupperi-nostalgia ja sukeutui meidän keskinäinen kanssakäymisemme. Halusin haastatella häntä, ja pyysin hänet tutustumaan nykyiseen Jupperiin.

- Jupperi säilyy aina mielessä, sillä minulla on juuret Jupperissa eikä juuriaan voi hukata, vaikka olisi kymmeniä vuosia välissä, Anneli vakuuttaa.

Jupperin historiikista se alkoi Viime syksynä Anneli Kovács tuli vihdoon Jupperiin, lapsuutensa maisemiin. Vain kerran aikaisemmin, omien lasten ollessa pieniä he olivat koko perheen kanssa autolla täällä kiertäneet. Vielä silloin oli Annelin kotitalo jäljellä, mutta maalattu vaalean vihreäksi. Kuultuaan myöhemmin, että talo oli purettu ja tilalla oli tiilitalo, tuntui raskaalta. Hän ei halunnut rikkoa lapsuuden muistikuvia, eikä käydä Jupperissa enää.

- Joskus mieltä kolotti, että olisi pitänyt käydä siellä silloin, kun hyvän kaverini vanhemmat vielä elivät. Mutta häivyttiin sen aina mielestäni, Anneli pahoittelee ja jatkaa:

- Vuodet kuluivat, ja nyt kun siellä kuljin, niin kyllä Jupperi oli muuttunut. Luulin kohtaavani Tammipääntien lopun, josta lähti polku, jota reunusti piikkilanka-aita ja alkoi metsät, mutta sitä ei löytynyt enää.

Jupperin taloa rakennettiin Leppävaarasta käsin

Annelin syntyessä Naistenklinikalla Helsingissä perhe asui Leppävaarassa. Isä osti samana vuonna, 1937, tontin Jupperista ja jo vauvana Annelin juurtuminen Jupperiin alkoi, kun häntä sinne vaunuissa Leppävaaran metsien ja peltojen poikki työnnettiin. Varhaislapsuudesta 11-vuotiaaksi hänen maailmansa

keskipiste oli Jupperi kodin sijaitessa kalliolla, metsän reunassa, osoitteessa Tammipääntie 69. Nyt on tien nimikin muuttunut Palomäenrinteeksi.

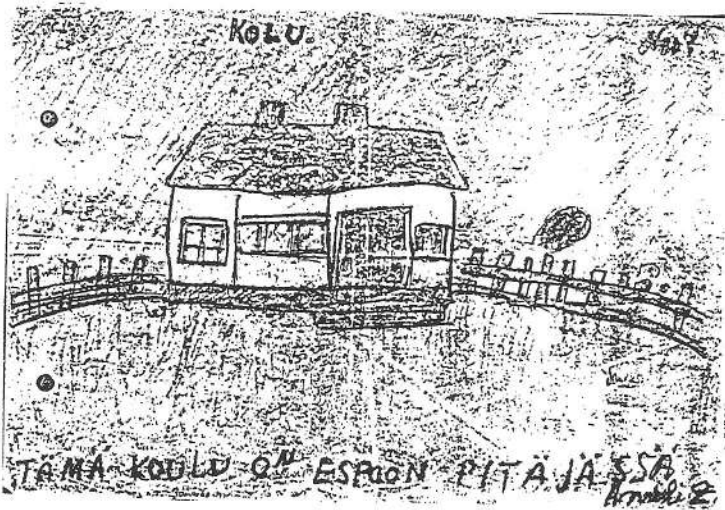
Taloa rakennettiin Leppävaarasta käsin, ja sinne muutettiin heti, kun oli sen verran valmistettu, että asumaan pystyi. Annelin äidin kertoman mukaan tontilla kuhisi käärmeitä - kytä kaiken lisäksi, ja niitä oli pakko kylmäverisesti lapiolla tappaa tilaa asumiselle raivattaessa.

Anneli oli silloin perheen kuopus, viides sisarusarjasta. Jupperissa asuessa syntyi vielä

kaksoset, ja ja lapsia oli neljä tyttöä ja kolme poikaa.

Jupperin koulu oli "Salon koulu"

Muiden senaikaisten jupperilaislasten tapaan Annelin koulunkäynti alkoi Hämeenkylässä kansakoulussa, jossa kului ensimmäinen luokka. Toisella luokalla siirryttiin Jupperin tilan päärakennuksen kouluun, jota sanottiin Salon kouluksi. Annelin piirtämä kuva koulusta on säilynyt Jupperiin liittyvänä rakkaana lapsuuden muistona vuosikymmenien ajan.

Muutto Helsinkiin

Vuonna 1948 perhe muutti Jupperista Helsinkiin, Munkkiniemeen.

- Itku tuli, kun oli jätettävä kalliot ja metsät - aikuinen ei ymmärrä, miten se käy lapsen sydämeen, Anneli kuvaa lähtötunnelmiaan.

- Eikä lapselta kysytä. En olisi ikinä halunnut jättää niitä ihania metsiä ja kalliota, joilla olin kasvanut, sellainen luonnonlapsi kun olin. Oli vaikeaa sopeutua kaupunkilaisolosuhteisiin, ja monta katkeraa nielaisua se vaati, Anneli huokaa.

Jupperissa kuin viidakossa - kesäasukkaita odotti kuin muuttolintuja

Anneli sanoo, että muistellesaan lapsuuttaan Jupperissa, oli kuin olisi syntynyt ja elänyt jossakin viidakossa.

- Rakkaimmat leikit olivat kotikallioilla, jotka silloin tuntuivat yhtä mahtavilta kuin Koli nyt aikuisena. Minulla oli valtavat rakennuskompleksit, kivistä rakennettu koti olo- ja makuuhuoneineen. Välillä taas leikittiin Tarzania sananjalkojen seassa.

Samanikäisiä leikkikavereita ei juuri lähinaapurissa ollut, joten leikit kuuluivat usein ihan yksikseen mielikuvituksen loihdessa niihin sisällön. Naapurissa sentään asui vuotta vanhempi tyttö, **Mailis Nyman**, jonka kanssa tuli eniten leikittyä.

- Kesäasukkaat olivat odotettuja. Jupperissahan oli silloin kesäisin paljon väkeä, ja niitä poikia ja tyttöjä odotti kuin muuttolintujen tuloa, Anneli vakuuttaa.

Annelille mieluinen, kesäinen leikkikaveri oli **Tapio Väre**, jonka koti sijaitsi Tammipääntielle ihan viimeisenä, ennen piikkilangan reunustamaa polkua.

- Mieleeni on jäänyt, miten siellä kyläillessäni Tapion äiti kaatoi meille aina punaista limpsaa ihan piripintaan, jotta kumpikin saisi yhtä paljon. Oli myös isot voipullat, joita sitten puutarhakeinussa istuessamme mutustelimme.

- Talvisin isä laittoi mulle - kuopukselle - pihalle ihan oman lumimäen, jossa oli reunat. Isä rakensi myös leikkimökin, ja isän perässä hiihtelin hänen tehdessään varpuluutia. Ja vaikka olin vasta 5-vuotias, ja puista tippui lunta niskaan, niin perässä vain hiihdin ja opin hyvin hiihtämään, Anneli kehuu.

Sota-ajan muistoja

Sota-ajasta ei Anneli paljoa muista, pieni kun oli. Joitakin muistoja sentään löytyy:

- Yhtäkkiä keskellä yötä hakattiin ikkunaan, ja kaikki pomppasivat pelästyksissään ylös sängyistään. Mutta se olikin isä, joka tuli "bundikselle", kun oli päässyt rintamalta Helsinkiin käymään. Isä oli tal-

visodan ajan ihan etulinjoilla, Laatokalla, Sortavalassa, Käkisalmessa ja Valamossa, mutta jatkosodan aikana hän ei enää joutunut rintamalle talvisodassa saamansa selkävamman vuoksi.

- Ja vaikka olin niin pieni, muistan kuin välähdyksinä, että sinä yönä isä toi tuliaisina karuelleja ja karvarukkasia, joita oli saatu sotasaaliina venäläisiltä. Karvarukkasista isä varoitti, että ne täytyy savustaa ja puhdistaa ennen käyttöä, koska niissä saattaa olla venäläisten täitä, Anneli kertoo.

- Talvisodan aikana oli kovat pakkaset, ja kerran äiti oli pihalla hakkaamassa puita. Joku jupperilaismies oli katsellut touhua kertoen sitten kylällä, että rouva Zweybergillä oli ollut vieras mies. Erehtyi luulemaan äitiä mieheksi, koska tämä kylmän takia ahersi isän toppavaatteissa, Anneli nauraa.

Anneli muistaa isän neuvoneen juoksemaan hälytyksen tullella äkkiä pois talosta kalliolla olevan kuusen luoksujaan, koska taloja kuitenkin pommitetaan. Öisin mentiin pommitusta pakoon tien yli ja rinnettä alas **Vianderin** betoniseen perunakellariin, jossa perunalaareihin oli laitettu täkkejä, joiden päällä Anneli öitään vietti.

- Olin 5-vuotias, kun kaksoiset syntyivät ja äidin ollessa synnytyslaitoksella tuli yhtenä yönä hälytys. Heräsin ja aloin itkeä. Itkin ja itkin, ja isän kysyessä itkuni syytä vastasin, että mamma varmaan nyt kuolee kun on hälytys, Anneli muistaa.

Jatkosodan ajalta muistuu mieleen, että talvella kyläillessä piti olla lakanat mukana. Jos kuutamoyönä tuli hälytys, piti pistää lakanat päälle.

- Se mua lapsena kummasutti, mulle ei edes selvitetty, miksi. Oli melkoisen maaginen tunnelma, kun oli kuutamoyö ja lentokoneet lensivät, pakkaslumi narskui jalkojen alla ja me kuljetaan lakanat päällä, Anneli ihmettelee.

käännä

Annelin isän suku on lähitö-

sin Böömistä
Anneli on sukuaan Zweygyberg, ja se on lähitösin Böömistä. Sukua on tutkittu 1500-luvulle saakka ja se aateloitettiin yhden, hovitaliimestarina toimineen suvan esi-isän utroyön ansiosta. Kuitenkin eräs sukuaan kuulunut pappi teki myöhemmin jonkin rötökseen, ja nimen edestä pois-tettiin aateiluutta osoittanut von. - Siskon kanssa lapsina aina ylipelittiin, että ollaanhan me tavallaan aateilista. Jouduin aina kavereille kertomaan siitä papis-ta, joka teki rötökseen ja vei siten suvulta aateiluiden, Anneli naureskelee.

1700-1800-luvulla vallinneen muuttoliikkeen aikana suvusta tuli kolme vellestä Suomeen ja yksi, Annelin isän sukubaarasta, asettui Inkkoon Fagerviktiin. Sukukirjan isä aikanaan antoi Annelin veltelle.

- Minua ei ennen kiinnostanut koko asia, mutta nytemmin olen ajatellut, että pitäisi ottaa selville Suomen sukututkimus-seurasta, miten saisi vuonna 1927 ilmestyneen aateiliskalente-rin, jossa on lueltu vaakunat ja kaikki isäniäidin - suku oli isäniäidin puolelta - sisarten nimet. Fagervikissä oli kaikilla työllä jopa omat nimikko-ome-napunnus. Äidiniä on puole-taan Lieksasta, joten minussa virtaa myös pohjois-karjalaisia verta, Anneli sanoo.

Hän arvelee, että isän lapsuus ja kasvaminen kartanonlujöössä Fagervikissä ja Mustiossa oli vaikuttamassa oman tonnin os-toon juppertista.

- Isä oli aina haaveillut omasta paikasta, johon voisi ra-omasta punamullalla maalatun kentän puolelta ja katvon. Hänen vanhempansa olivat kartanon alustalaisia, isä tallimestari ja äiti kartanon omistajan, kamari-herra Lindgrenin sisäkkö.

- Isoäidillä olikin niin hienot tavat, mikä on jäänyt mieleeni käymisestäni siellä. Ja isä on kasvanut todella kauniissa mil-joössä, Anneli ihastelee.

Syntyneet taitelijaksi

- Jo juppertissa haaveilin siitä, että minusta tulee taitelijaa. Koulussakin katseleessani ik-kunasta ulos ajattelin, miten tuo punu tai tuo talo piirretään. Äiti-mi perua liepee taitteellisuus ollut, oli käynyt Ateneumiin, ja itse haaveilin, että sinne menen minäkin, Anneli kertoo.

Hän muistaa lapsuudestaan, miten saatuun joululahjaksi liituaun ja värillidut, ja ker-ran keittöpöydän ääressä piir-täessään huomasi äkkiä, että koko perhe seisoi hänen ympär-tiliään. Ihailivat siinä hänen piirrostaan ja vakuuttivat, että kyllä tuosta työstä taitelijaa tulee.

- Isä aina kannusti minua, vielä sairautuotteillaankin olles-sani silloin jo Ateneumissa. Ja niin kannusti koko perhe. Lap-selle sellaisella kannustuksella on suuri merkitys lapselle, An-neli toteaa.

Hän kertoo isän olleen kätevä kassistään. Rakensti omin käsin juppertin talon, liiterti ja kaivot. - Isä kävi juppertista Hel-sin-gissä töissä muiden juppertiais-miesten tapaan taitaen Leppä-vaaran peikkojen halki Kilon asemalle ja sieltä jumalla Hel-sinktiin. Hän oli myös mukana taitelikoissa juppertin miesten rakentamassa leväimään tien Leppävaaran kartanoon, Anneli kittitelee.

Anneli ei ehtinyt hakea työtä omaalta alaltaan, sillä avioititto tuli välill. Aviomies, unkarilaisssyntynen Pertti Kovács, löytyi kotipaikkakunnalta Munk-kiemestä. Lapsia syntyi neljä, vuosina -63, -65, -67 ja -72, Kati, Marika, Petri ja Iira. Nyt on lapsenlapsia jo kuusi ja seitsemäs, nuorimman tytären esikoimen syntyy huhtikuussa.

1970-luvulla, nuorimman

ollessa parivuotias, alkoi Unka-rin vaellukset läpi Euroopan. Joka kesä laukuttiin pakarttiin ja Unkarin, sukulaisiin Budapest-tiin markustettiin.

- Ympäri maata me risteilitiin Unkarilainen kulttuuri ja varsinkin ruoka, keittiö, tulivat tutuk-si. Mieheni täti oli oikein unka-ri-laisen talonpoikaistruan eri-koisnuutia, joka opetti miehelle-mieheni opetti minulle. Joskus tuntuu, että valkka täällä Es-poonissa on kasvanut vauvasta asti ja taas aikuisena asunut jo 28 vuotta, vaellusverti pistää liik-keelle. Lapsista on tullut saman-laisia. Lieneeko vaikuttanut se, kummallakin esi-isät lähitöisin vieraalta maalta, Anneli tuumaa.

Munkkiniemestä takaisin

Esposseen, Soukkaan
Anneli lähti juppertista vuonna 1948 ja palasi Esposseen 20 vuotta myöhemmin, vuonna 1968 - tällä kertaa Soukkaan. Talon, johon muutettiin, ja jossa hän edelleen asuu, oli ensimmäinen Soukassa.

Hän kertoo miehensä alka-neen puhua jo ennen naimisiin-menoa haluavansa ruveta heti sääsääntään omaa asuntoa. Anne-lia ei asia innostanut ollenkaan.

- Kun tänne muutettiin, tämä oli sellaista korpea, ettei ollut kuin yksi kauppa Svisaariston tienristeyksessä. Mieheni oli toimittajana lehdessä ja joutui paljon markustelemaan ja minä olemaan yksin kotona. Mutta siitä se tokeni, enkä enää lähitsi Anneliä pois, Anneli lupaa.

Anneli jäi pois toista toisen lapsen synnytyä ja oli kotona 15 vuotta.

- Kun nuoria lähti kouluaan, ajattelin, että minunkin on aika lähteä työhakuaan. Soukan päi-väkodissa sijaisuudesta se lähti, ja nyt olen ollut Espoon kau-pungin palveluksessa vuodesta -79 alkaen, Anneli kertoo.

JUPPERIN LINNUT

Omakotiyhdistyksen lintulistan mukaan Jupperissa ja sen lähistöllä tehtiin viime vuonna havaintoja seuraavista lintulajeista:

VARPUSLINNUISTA

varpunen
peippo
viherpeippo
hemppo
pikkukäpylintu
punatulkku
västäräkki
haarapääsky
tilhi
satakieli
mustarastas
räkättirastas
tiltalti
kirjosieppo
talitiainen
sinitiainen
närhi
harakka

naakka

varis
järripeippo
keltasirkku
pähkinähakki
pähkinänakkeli

TIKOISTA

palokärki
käpytikka

KURJISTA

kurki

UIKUISTA

silkkiuikku

KYYHKYISTÄ

sepelkyyhky

KANALINNUISTA

fasaani

SORSALINNUISTA

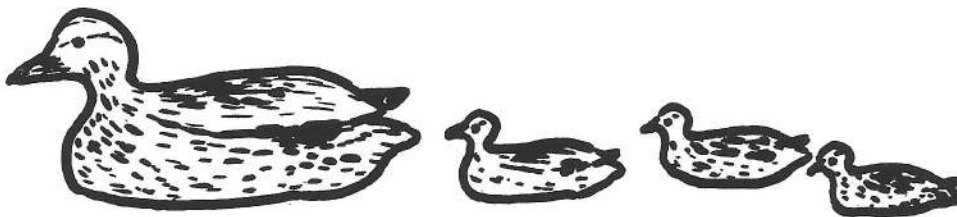
sinisorsa

RANTALINNUISTA

töyhtöhyyppä
harmaalokki
koskikara

PÄIVÄPETOLINNUISTA

hiirihaukka
kanahaukka
varpushaukka
mehiläishaukka

Yhteensä lintulajeja tunnistettiin 38. Seudun linnuista pidämme jatkossakin huolta säilyttämällä piholla ja viheralueilla kasvillisuutta, joka tarjoaa erilaisille linnuille ravintoa ja pesäpaikkoja. Myös talviruokinta ja pesäpönttöjen järjestäminen auttaa lintuja menestymään Jupperissa. Kolopesijöille ei alueelta löydy kovin paljon sopivia pesäpuita. Pian onkin aika puhdistaa vanhat pöntöt ja kiinnittää uudet pöntöt puihin. Olisiko halukkuutta tehdä yhdessä linnunpönttöjä ja saada vinkkejä pönttöjen sijoittelusta? Ilmoitelkaahan siitä omakotiyhdistykselle, esim. Merja Puromiehelle, p. 853 3087.

Uusi lintuhavaintolista on tulossa Tammenterhoon talvitapahtumaan 9.2 mennessä. Tervetuloa kaikki silloin tai muulloin mökissä järjestettävien tilaisuuksien aikana kirjaamaan listaan tämän vuoden lintuhavaintoja. Viime vuonna lintuhavaintoja merkinneiden kesken arvotaan lintukirja talvitapahtuman mehuutilaisuudessa Tammenterhossa. Tämänkin vuoden havaintoja kirjaavien kesken tullaan arpomaan lintuaiheinen palkinto.

Merja Puromies

Työssään hän tuntee saaneensa toteuttaa taiteellisuuttaan ja ylläpitää piirtämistaitoaan.

- Ja ajatella, mikä innoituksen lähde lapset on - kai olen itsekin ikuinen lapsi, Anneli hymyilee.

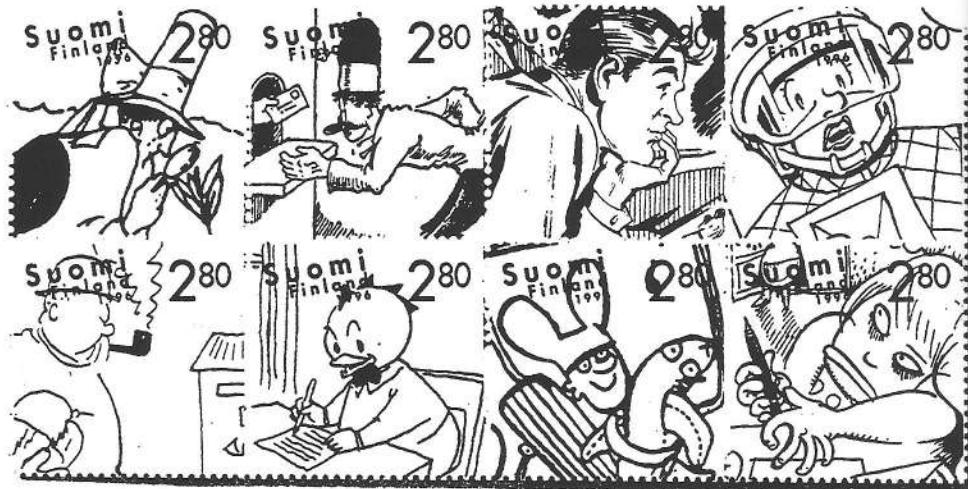
- Omien lasten kanssa kyllä piirtelin, ja jokainen heistä piirtää hyvin. Mutta sellaista luonnonihmettä kuin Kati on, ei varmasti synny joka oksalle, toteaa Anneli esikoisestaan.

Sarjakuvapiirtäjä Kati Kovács Äidinäidiltä ja äidiltä - myös isältä, Anneli korostaa - perityt taiteelliset lahjat ovat ikään kuin kulminoituneet Annelin esikoiseen, Katiin, joka on 90-luvulla pienlehtien kautta esiinnoituneen sarjakuvapiirtäjäpolven vahvimpia tekijöitä. Italiassa vuodesta 1986 asuneen Kati Kovácsin ensimmäinen sarjakuva-albumi **Vihreä rapsodia** (Like 1994) on ilmestynyt myös Ruotsissa. Toinen albumi **Karu selli** ilmestyi (Like) maaliskuussa 1996. Italiassa Kati on tehnyt kuvituksia mm. **Paesa Seraan**, **Frigidaireen** ja **Nuovoon**.

Sarjakuvan 100-vuotisjuhlan kunniaksi ilmestyi viime vuoden lokakuussa sarjakuva-aiheinen

postimerkkivihko, jossa esittäytyy kahdeksan suomalaista sarjakuvaa. Yksi niistä on Kati Kovácsin.

Hänen mielestään Roomassa asuvan Katin vahvaa uskoa kyntään ja pensseliin osoittaa sekkin, että hän uskalsi antaa pojalleen

- Kaikki meidän työtöt ovat piirrelleet jo puolitoistavuotiaasta, ja kaikki lapset ovat taiteellisesti lahjakkaita, mutta Katilla on piirroksissaan myös yhteiskunnallista sanottavaa maailmalle, Anneli painottaa.

- Katilla oli itsellään niin voimakas vietti siihen. Hän kirjoitti jo kouluaineensaankin, että piirtäminen on hänelle kuin ruoka ja vesi, hän ei voi elää ilman sitä, Anneli kuvailee.

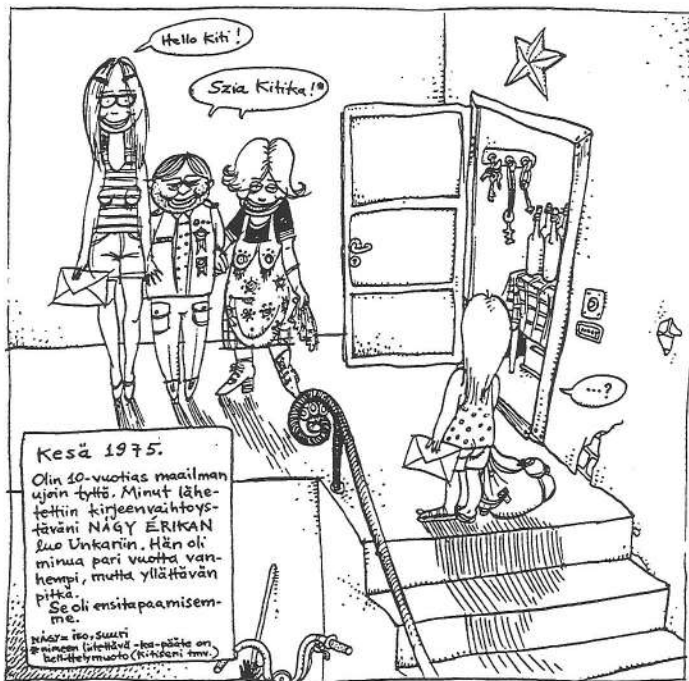
nimeksi Leonardo, vaikka siellä päin pelätään lapselle niin haastavaa nimeä (Leonardo da Vinci) antaa.

Kotiäitinä ollessaan Anneli avarsi maailmaansa kursseilla Anneli kertoo kotiäitinä ollessaan avartaneensa maailmaansa erilaisilla kursseilla. Kun Työväenopisto aloitti toimintansa Soukan koulussa, Anneli meni keramiikkakurssille ja näytelmäkerhoon.

- Mulla oli niin hirveä tarve saada henkistä ravintoa. Aina nuorena olin ajatellut, että minusta ei tule mitään kotiäitiä. Sanoin ensimmäiselle kosijaleni, että kiitos vaan, minusta tulee taiteilija, minusta ei ole hellan ääreen. Vakuutin myös, että asun vaikka vinttikamarissa, mutta taidetta en hylkää. Kyllä jäljestäpäin on naurattanut, kun olen keittänyt vuosikausia ja seisonut keittiössä kauha kädessä. Mutta teinhän minä tuollaisia "eläviä veistoksia", kuten äidilläni oli tapana sanoa itsestään samassa yhteydessä, Anneli nauraa.

Anneli on käynyt myös silkimaalauskurssin ja vuoden -94 syksyllä hän haki taideteolliseen korkeakouluun täydennyskoulutukseen ja pääsi.

- Kävin satukirjankuvituskurssin **Kaarina Helakisan** ja **Martti Kotavuoren** opetuksel-

Kati Kovácsin sarjakuva-albumi
VIHREÄ RAPSODIA alkaa tästä kuvasta

la. Sain sieltä hyvin rohkaisevia evästyksiä. Satukirjasta puuttuu enää kansi ja pari kuvaa. Mutta vaikkei sitä julkaistaisi, niin jäähän se lapsille ja lapsenlapsille perinnöksi, Anneli toteaa.

Hän kertoo myös lähettäneensä töitään erilaisiin kilpailuihin ja lehtiin. Niitä on julkaistukin.

- Olenkin ajatellut, että kun jätän päivätyöni ja lähdän eläkkeelle, niin sitten... Joskus nytkin tulee niin pakottava tarve vaan keskittyä tähän maalaamiseen ja piirtämiseen, Anneli kaihoaa.

- Ja vaikka tykkään lapsista ja tunden, että mua tarvitaan, välillä syntyy idea ottaa vaikka vuorotteluvapaata tai lähteä varhaiseläkkeelle voidakseni omistautua elämässäni ajalle, jolloin mulla on pensselit ja kynät aina esillä, eikä niitä tarvitse korjata pois eikä lähteä aamulla mihinkään, Anneli hehkuttaa.

Hän kertoo käyneensä toissa syksynä työväenopistolla öljyvärimaalauskurssin, koska ei ollut sitten nuoruutensa maalannut öljyväreillä.

- Mulla oli vielä sama öljyvärikapsäkki ja paletit jäljellä ja ne väritkin edelleen toimivat, Anneli iloitsee.

Hän sanoo kahdeksan tunnin työn lasten parissa vievän voimia, eikä iltaisin väsyneenä enää jaksa.

- Jos olisin parikymppinen, valvoisin aina aamuyöt. Mutta ikä vaatii unta. Minulla on kuitenkin jatkuva tarve - se alkaa olla kuin kivi kengässä; haluan tehdä ja tehdä. Milloinkohan se pakko tulee ylivoimaiseksi, Anneli kyselee.

Jupperissa taas vuosikymmenien jälkeen - muistot ryöpyävät

Anneli oli viime syksynä käymässä Jupperissa lapsuuden maisemia katselemissa.

- Oli kaihoisaa nähdä Jupperin Elanto purettuna. Sen rappusilla aikanaan lapsena istuin ja odotin karkkiaskia ja lakupötköä, joita sodan jälkeen määrätyn määrän sai. Jos oikein muistan Elannossa taisi olla kylän

ainoa puhelinkin. Ei silloin ollut monellakaan puhelinta kotona, Anneli arvelee.

Muistot Jupperissa vietetystä lapsuudesta palaavat ryöppynä mieleen.

- Kerran me Nymanin Mailiksen kanssa laitettiin meidän 3-vuotiaat kaksoset polkupyöriemme tarakoille ja ajettiin Leppävaaran kartanon läpi Kilon asemalle isääni vastaan. Ei sellainen tullut mieleenkään, että oishan ne naperot voineet vaikka tipahtaa, Anneli ihmettelee.

Hän muistaa af Heurlinin silloin hallinneen Leppävaaran kartanoa.

- Ja sillä oli mielettömän suuret maa-alueet. Me käytiin

Anneli 3-vuotiaana Jupperissa

kakarana kavereiden kanssa aina noukkimassa joku pieni kaalinpää, raparperia ja porkkanoita. Sisareni olivat siellä kesätöissäkin ja mun piti viedä heille eväitä. Tie kartanoon kulki piikkilanka-aitojen suojaamien peltojen välissä, ja niillä oli kamalasti vihaisia sarvipäälehtiä, joita pelkäsin. Kotona ei pelostani tiedetty mitään, koska en tohtinut kertoa, Anneli valittaa.

Hän kertoo myös toisesta, pientä tyttöä pelottaneesta velvollisuudesta. Heitä oli iso perhe elätettävänä, ja isä - kätevä kun oli käsistään - teki lisätienestiä korjaamalla jupperilaisten kenkiä. Hänellä oli oikein suutarin pöytä, lestit, piki-langat ja kaikki.

- Kengät korjattuaan hän kääri ne voimapaperiin ja minun tehtävänäni oli viedä ne asiakkaille. Oli pimeä, ja puut näyttivät hirviöiltä, kuutamoinen loi hurjia varjoja, mutta oli vain mentävä, kun ei uskaltanut kieltäytyäkään, Anneli kertoo.

- Muistan kerran, miten vietyäni kengät jossain siellä VPK:n lavan lähellä olevaan taloon istuin tuolilla ja yritin viivytellä, kun en olisi uskaltanut lähteä pimeälle kotimatalle. Kotirappusille päästyäni ihan vapipisutti, ja katsoin, että oliko kukaan seurannut mua, Anneli kuvaa kokemuksiaan.

Anneli sieltä tulee!

Anneli sanoo oppineensa aika pienenä ajamaan polkupyörällä ja harrastaa sitä edelleenkin. Työ- ja kauppatemat sujuvat edelleen pyörällä ajaen sään kuin sään aikana.

- Isän polkupyörän tangon välistä sitä poljettiin, eihän silloin lapsilla omia pyöriä ollut. Meillä oli aika iso maitotonkka, jossa oli kettinki, ja isän polkupyörällä, tangon välistä polkien tonkka ohjaustangolla keikkuen menin aina hakemaan maitoa Elannosta. Maitotonkan kettinki kilisi ja naapurit sanoivat, että taas se Anneli sieltä tulee, Anneli naureskelee.

Jupperin rannassa tuli opittua uimaan

Anneli kertoo kulkeneensa kävellen kotoa Tammipääntieltä Jupperin rantaan, yksin tai kavereiden kanssa.

- Ei silloin vahdittu lapsia, kuten nykyään, Anneli toteaa.

Hän sanoo, että vaikka suosikkileikkipaikka olikin kodin kallioilla, niin kun rantaan meni, siellä hurautti koko päivän.

- Auringonlaskun aikaan taapersin takaisin Tammipääntietä kotiin. Jupperin rannassa opin uimaan 6-vuotiaana. Pojilla oli siellä niitä tylppäpäisiä ruuhia, ja kerran me Tapion kanssa saatiin vähän yhtä lainata. Ja Tapio työnsi mut veneestä veteen ja sanoi, että ui, ui, ja niin oli ihan pakko oppia uimaan.

- En muista oltiinko me nyt kovin syvällä, mutta siinä sitä vain ymmärsi, että vesi kannattaa. Ja miten upeata olikaan tajuta, että minähän osaan uida! Anneli huudahtaa.

Vesan muisto lämmittää vieläkin mieltä

Annelin mieltä lämmittää muisto ajalta, jolloin hän kävi Salon koulua.

- Meillä oli silloin pystykorva, Vesa nimeltään. Aina kun koulupäivä oli päättymässä, äiti päästi sen vapaaksi, ja vaikka kotoa oli monta kilometriä matkaa, se juoksi sinne koululle. Ja kun koulun ovesta ulos astuin, ryntäsi Vesa kippurahäntänä vastaan, Anneli kaihoisana muistelee.

- Vesa me annettiin Nymanil-le kun muutettiin Jupperista, mutta se karkasi kaksi kertaa ja tuli Munkkiniemeen. Isä vei sen takaisin, ja niin lopulta se jäi. Ajatella, että se tuli sen kuusi-kerroksisen talon oven taakse, Anneli ihmettelee.

Anneli kertoo heillä Jupperissa asuessa olleen muitakin eläimiä: oma possu, kaksi kanaa ja kukko sekä kaniineja.

- Joka kerta kun porsas teurastettiin jouluksi, äiti suolasi kinkuksi, laittoi kaikki rullat, veripaltut, sun muut, ja joka kerta hän itki sisällä, kun kuuli laukauksen.

Ääni väristen laulukokeessa, ja kymppi tuli

Anneli muistaa, miten sai laulukokeesta kympin:

- Olin ollut poissa koulusta sairauden vuoksi, ja sillä aikaa oli laulukokeet. Meillä oli sijaisopettajana nuori ja kaunis ylioppilastyttö, jolla oli aina ylioppilaslakki päässä - siihen aikaan vielä pidettiin ylioppilaslakia kesäisin.

- Hän meinasi laittaa minut laulamaan kaikkien kuullen, siellä kun oli vielä kaikki luokat yhdessä, ja aloin ujouttani itkeä. Niinpä hän heltyi ja vei minut toiseen luokkaan ja antoi laulaa yksin.

- Mulla oli vielä itku kurkussa laulaessani: "Miks leivo lennät Suomehen", ja ääni väräsi. Kaunis opettaja kuunteli mua ja ihan liikuttui, ja antoi kympin laulusta. Laulaminen itku kurkussa toi lisävibratoa, Annelia naurattaa.

Juuret Jupperissa

Lapsuudestaan Jupperissa Anneli vielä muistaa, että Tammipääntien päässä olevan metsän jälkeen oli valkea torppa, josta käytiin joskus ostamassa maitoa. Sen jälkeen oli vasta Leppävaaran kartano.

- Kerran Leppävaaran kartanon tallin ja navetan katto paloi, ihan roihusi, niin että lieskat näkyivät. Meidän talon takana olevalla kalliolla oli korkea mänty, johon aina kiipesin. Sieltä näkyi jopa Stadionin torni. Ja se tulipalokin katsottiin siitä männystä, Anneli kertoo.

Hän kehuu vielä viisikymppisenäkin kiivenneensä kesäpaikallaan Mäntsälässä omenapuhun omenia ravistamaan. Jupperin kalliolla ja puissa kiipeily sen opetti ja taito on tallella.

- Jupperi-kirjaa on ollut mukavaa selaila, kun siellä on tuttuja nimiä. Jupperi säilyy aina mielessä, sillä minulla on juuret Jupperissa, eikä juuria voi hukata, vaikka olisi kymmeniä vuosia välissä, Anneli vakavoituu.

TEKSTI: Saini Lanu
KUVAT JA PIIRROKSET:
Anneli Kovács ja Saini Lanu

TAMMENTERHOSSA NÄYTTELYTEEMA VAIHTUU

Viime vuoden marraskuussa Tammenterhossa aloitettu pysyvä näyttely vaihtaa teemaa ja kohteena on yhdistyksemme jäsenlehti, joka vuodesta 1993 on ollut nimeltään JOY. Jupperin asukkaiden tiedonvälittäjänä toiminut lehti täyttää tänä vuonna 20 vuotta, joten on aika perehtyä sen historiaan ja kehitykseen.

JOY-NÄYTTELY TAMMENTERHOSSA AVATAAN

TALVITAPAHTUMAN YHTEYDESSÄ SUNNUNTAINA 9.2.1997

ja se on nähtävissä huhtikuuhun asti, jolloin teema taas vaihtuu.

TERVETULO!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

TERVEISIÄ MAASEUDUN RAUHASTA

Oltuani muutaman vuoden melkein eläkkeellä liityin vapaa-ajan asuinpaikallamme, Hirvensalmella, mukaan monenlaiseen toimintaan.

Silloin EU-tuleminen oli uusi ja vakavasti otettava asia. Mikkelin läänissä tilakoot eivät ole suuria - ei ole satojen hehtaarien viljelystiloja eikä satapäisiä karjalaumojia suurista häkkanalaloista puhumattakaan. Täällä eletään enemmän perinteisellä tyyllillä, yritetään oman perheen voimin viedä elämää eteenpäin.

Pääsin mukaan projektiin, jonka tarkoitus oli löytää viljelijöille mielekkäitä vaihtoehtoja tavanomaisen maanviljelyn tilalle. Projektin ideana oli opettaa viljelijöitä ja maaseudun käsityön taitajia tuottajasta yrittäjäksi.

Maalaisidyllissä aina asuneen ja perinteisiä viljelytapoja noudattaneen ei ole helppoa lähteä toteuttamaan jotain uutta ideaa; yrttien kasvatusta, kalan purkitusta, pellavan jatkojalostusta. Tiedot ja taidot mm. markkinoinnista pitää opetella ja yhteistyökumppanit löytää. Lisäksi vielä on kestävä melkein "kylähullun" maine.

Apua kyllä löytyy, neuvot ja neuvontajärjestöjä on joka lähtöön, mutta auttaako se pelkästään? Siinä menee helposti ajatus solmuun ja usko yrittämiseen varisee kuin syksyn lehdet.

Projektissa mukana olleena olen pannut merkille, että nuoremille viljelijöille ei ole tuottanut suuria vaikeuksia opetella uutta yrittämisen ilmettä. Tiloilta on jo syntynyt uusia tapoja markkinoida tuotteitaan. Vilja jatkojalostetaan erilaisiksi tuotteiksi suoraan kuluttajille. Käden taidot tuodaan esille eikä enää vähätellä omia kykyjä.

Jokainen näin hankittu marka vie elämää eteenpäin, ja taas pärjätään maaseudun rauhassa.

Eila Räisänen

TaxFax

VEROTIEDOT REAALIAJASSA
nro 2 • 10.1.1997

Yhtenäistämisohteet vuodelle 1996

Verohallitus on antanut 2.1.1997 yhtenäistämisohteet vuoden 1996 verotusta varten. Verrattuna aikaisempiin ohjeisiin suuria muutoksia ei ole. Myös periaate, että verovelvollisen esittämä selvitys on ensisijainen verotuksen perusteena, on pysynyt ennallaan. Seuraavassa eräitä kohtia päätöksestä.

Työhuonevähennys

Työhuonevähennyksenä voidaan yleensä myöntää enintään seuraavat määrät:

1) niille verovelvollisille, joille työnantaja ei ole järjestänyt virka- tai työhuonetta ja jotka käyttävät työhuonetta pääansiotulonsa hankkimiseksi kuten esimerkiksi free lancer -toimittajille 3 000 mk/v

2) niille verovelvollisille, jotka käyttävät työhuonetta osapäiväisesti pääansiotulonsa tai pysyväisluontoisten tai huomattavien sivutulojensa hankkimiseksi kuten esimerkiksi eri oppilaitosten opettajille ja sivutoimisille isännöitsijöille tai komitean sihteereille, 1 450 mk/v

3) sekä niille verovelvollisille, jotka käyttävät asuntoa satunnaisesti sivutulojen hankkimiseksi, 800 mk/v.

Milloin molemmat aviopuoliset käyttävät osapäiväisesti pääansiotulojensa tai pysyväisluontoisten sivutulojen hankkimiseksi työhuonetta, vähennyksen määränä voidaan pitää yhteensä 2 450 mk/v.

Tilapäisestä matkasta aiheutuneiden ylimääräisten

elantokustannusten johdosta tehtävä vähennys palkansaajan verotuksessa

Ylimääräiset elantokustannukset vähennetään palkansaajan ym. verotuksessa noudattaen soveltuvin osin, mitä liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa annetussa verohallituksen päätöksessä on määrätty (VHp 5.1.1996 25/95).

Lisääntyneet elantokustannukset ovat vähennyskelpoisia ensisijaisesti esitetyn tositteellisen selvityksen perusteella. Jos tällaista selvitystä ei voida esittää, mutta selvitetään, että lisääntyneitä elantokustannuksia on syntynyt, vähennetään lisääntyneinä elantokustannuksina, jos matka on kestänyt yli 10 tuntia, 100 markkaa. Vähennyksen suuruus on 53 markkaa edellyttäen, että matka on kestänyt vähintään 6 tuntia. Lisäedellytyksenä on se, että matka ulottunut 15 kilometrin etäisyydelle verovelvollisen toimipaikasta tai asunnosta. Ulkomaille tehdyn matkan osalta vähennys tehdään noudattaen mitä mainitun VHp:n 5 §:ssä on säädetty.

VAIHDE 816 3031, TELEFAX 816 35430
VIHERLAAKSON TERVEYSASEMAN PUHELINNUMEROT
Jorvin sairaala, N-torni, 5. krs., Turuntie 150, 02740 Espoo

Lippajärvi-Jupperi

SOLU 2: ajanvarausnro 816 35492

puh.	816 35421	tk-lääkäri Patrik Währn
	35422	tk-lääkäri Aura Koivula
	35423	tk-lääkäri Antti Tenkanen
	35424	tk-lääkäri Taru Mikkola-Delis
	35426	terveydenhoitaja Anne Lyytinen
	35416	perushoitaja Anneli Lausamo
	35420	perushoitaja Helena Rantala
	35425	perushoitaja Anna-Liisa Fäldt

Kotihoito

puh.	35455	kotipalveluohjaaja Pirjo Kivinen
	35457	sairaanhoitaja Ritva Pajarinen

Laboratorio

	35440	laboratorionhoitaja Sirkka Metso
	35441	laboratorionhoitaja Marjut Linkola

TAPAHTUMAKATSAUS

TEKSTI: Saini Lanu
KUVAT: Olavi Laine

TAMMENTERHON PYSYVÄN NÄYTTelyn AVAJAISET

Yhdistyksen näyttelyryhmän ideoiman pysyvän näyttelyn avajaiset pidettiin Tammenterhossa sunnuntaina 17.11. klo 11. Teemana oli yhdistyksen esittely Jupperin uusille asukkailla. Tilaisuuteen osallistui parikymmentä henkeä.

Näyttelyn avajaisten iloinen yllätys oli jupperilaisen **Rolf Westerlundin** yhdistykselle lahjoittama ilmavalokuvasuurenos. Valokuva oli otettu 27.5.96 klo 11.

Yhdistys esittää vielä kerran lämpimät kiitoksensa lahjoittajalle.

Rolf Westerlund kuvassa keskellä ->

YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS

Yhdistyksen syyskokous pidettiin keskiviikkona 20.11. Tammenterhossa. Kaikki 19 kokousoosallistujaa oli varsinaisia jäseniä.

Yhdistyksen puheenjohtaja **Silve Sahlan** avasi kokouksen toivottaen läsnäolijat tervetulleiksi. Ennen sääntömääräisten asioiden käsittelyä **Saini Lanu** esitteli Tammenterhossa esillä olevan näyttelyn.

Kokouksen sääntömääräisistä asioista tehdyt päätökset olivat:

- liittymismaksu (100 mk) ilman vuosittaista jäsenmaksua ja kannatusjäsenmaksu (200 mk/v) pysyivät ennallaan;
- johtokunnan jäsenten ja tilintarkastajien kulukorvaukset ja palkkiot pysyivät ennallaan, talousarvion mukaisina;
- toimintasuunnitelma vuodelle 1997 (toisaalla lehdessämme) käsiteltiin ja hyväksyttiin;

- johtokunnan esitys vuoden 1997 talousarvioksi vahvistettiin;

- puheenjohtajana jatkaa **Silve Sahlan**;

- johtokunta pysyi ennallaan: **Kai Haapamäki, Olavi Laine, Saini Lanu, Lasse Lehto, Merja Puromies, Eino Savola ja Rainer Westerlund**;

- varsinaisiksi tilintarkastajiksi valittiin **Martti Tapanainen ja Marianne Paukkunen** sekä varatilintarkastajiksi **Urpo Sairanen ja Juhani Tarvas**.

- §:stä "muista asioita":

1. **Saini Lanu** ilmoitti kokoukselle, että samana päivänä oli arvonimilautakunnasta tullut kirjelmä, jossa ilmoitettiin tasavallan presidentin myöntäneen yhdistyksen pitkäaikaiselle puheenjohtajalle ja yli 35 vuotta monissa muissa yhdistyksen luottamustehtävissä toimineelle ja edelleen vireästi toimivalle **Olavi Laineelle kotiseutunuvoksen arvonimen**. Olaville esitettiin lämpimät onnitellut.

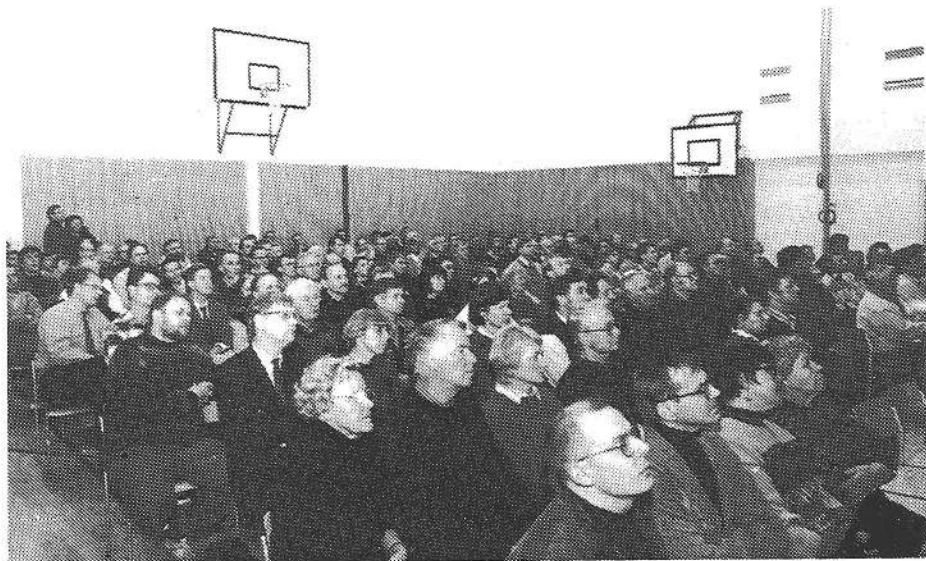

KANSALAISKOKOUS JUPPERIN KOULULLA

2. Kokousedustajille kerrottiin, että Tammenterho on kuluvan syksyn aikana liitetty kunnalliseen vesi- ja viemäriverkkoon. Kokouksen lopuksi tutustuttiin toimitilamme rakenteilla oleviin uusiin saniteettitiloihin.

Syyskokouksen puheenjohtajana toimi **Pekka Perttula**, sihteerinä Kai Haapamäki ja pöytäkirjantarkastajina sekä ääntenlaskijoina **Paula Hirsjärvi-Kallioinen** ja **Marianne Paukkunen**.

*Sali täynnä tarkkaa-
vaista yleisöä -
Kehä II kiinnosti ->*

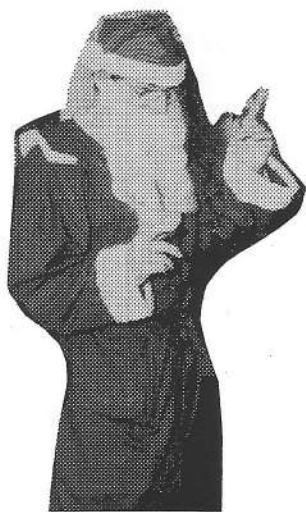
Ainakin parisataa kiinnostunutta kokoontui Jupperin koululla maanantai-iltana 25.11. pidettyyn kansalaiskokoukseen kuuntelemaan ja keskustelemaan viime syksyn kuumimmasta aiheesta Kehä II:sta. Mukana oli kymmenkunta asiantuntijaa, ja jokunen Kehä II:ta vastustava asiantuntijaksi pyrkivä.

Suurta kiinnostusta herättäneen tilaisuuden anti jäi monen mukana olleen mielestä hyvin vähäiseksi. Liikenne- ja tiesuunnitteluasiantuntijain tiedottava rooli hukkui tien vastustajien kannanottoihin. Moni kansalaiskokoukseen osallistunut poistui pettyneenä, ristiriitaisten ajatusten myllertäessä mielessä,

koska Kehä II:n tulevista vaikutuksista ja tilastollisista liikennemääristä ei tuntunut irtoavan mitään konkreettista tietoa.

Vanha sanonta: "Paljon porua, vähän villoja" kuvanee parhaiten kokouksen saldoa.

PIKKUJOULUA PARHAIMMILLAAN

Tammenterho täyttyi sunnuntaina 15.12. ääriään myöten iloisista, valtaosaltaan eri-ikäisistä lapsista ja nuorista pikkujoulun juhlijoista. Aikuiset mukaan lukien heitä lienee ollut lähes 60, josta joukosta ei tainnut kaikki edes mahtua oheiseen joukkokuvaan.

Ahtaudesta johtuvia pienoisia vaikeuksia tuotti joululeikkien leikkiminen, mutta se ei leikki mieltä haitannut. Musiikista vastasi monissa Jupperin juhlissa soittamassa ollut **Eino Tamme-la**, jonka hanurista löytyi kaikkiin tuttuihin joululeikkeihin ja -lauluihin sopivat sävelet.

Pullaa, piparia, glögiä ja kahvia kului ennätysmäärät. Joulupukki sävähdetti varsinkin pienimpiä juhlijoita. Lahjoja sai jokainen.

käännä

KOTISEUTUNEUVOSTA JUHLITTIIN

Erittäin lämmintunnelmaista iltaa vietettiin Tammenterhossa 17.12. juhlimalla Jupperin ja koko Espoon kotiseututoiminoissa ansioitunutta **Olavi Laintta**, jolle tasavallan presidentti myönsi kotiseutuneuvoksen arvonimen 15.11. tapahtuneessa esittelyssä.

Tammenterhon ikkunoista avautui valkoisen lumen koristeleva talvimaaisema ja sisällä kynttilöiden loisteessa skoolattiin, onnitteltiin ja halattiin Olavia oikein tosimelellä.

II. halaus: Kirsti Salmisen rutistus, vieressä katselee iloisena Eija Alasaari

I. halaus: tytär Anne onnittelee isäänsä, kotiseutuneuvosta

Onnittelijoiden joukossa oli Olavin perheenjäseniä ja omakotiyhdistyksen toiminnassa mukana olleita nykyisiä ja entisiä aktiivijäseniä, mm. yhdistyksen I kunniajäsen **Artturi Winqvist** vaimonsa **Elvin** kanssa.

Kaupunginmuseota edustivat museotoimenjohtaja **Mariliina Perkko** ja kotiseutus sihteeri **Kirsti Salminen**, joka edusti myös Suomen Kotiseutuliittoa.

Espoon apulaiskaupunginjohtaja **Liisa Tommila** oli estynyt tulemast, mutta lähetti

tervehdyksensä. Myöskään eläkkeellä oleva apulaiskaupunginjohtaja **Mauri Alasaari** ei ulkomaanmatkansa vuoksi päässyt tilaisuuteen, mutta hänen vaimonsa **Eija Alasaari** oli mukana.

EKYListä olivat puheenjohtaja **Pauliina Lunna** ja toiminnanjohtaja **Auni Pajari**.

Laaksoalahden Huvilayhdistyksestä oli puheenjohtaja **Juhani Hämeri** puolisoineen.

Kaikkiaan vieraskirjaan kertyi 24 nimeä.

III. halaus: Olavi ja Silve suut 'messingillä' →

PITKÄJÄRVITOIMIKUNTA

Noin vuosi sitten perustettiin Pitkäljärvitoimikunta järven heikon kunnon kohentamiseksi. Järven pelastaminen myös tulevaisuuden käyttäjien virkistyskeitaaksi nähtiin toimikunnassa hyvin tärkeäksi asiaksi. Pitkäljärvi palvelee hämmästyttävän suuren käyttäjäkunnan tarpeita, onhan se laajalla alueella oikeastaan ainoa järvi.

Järven tila on varsinkin talviaikaan jokseenkin huolestuttava. Syvänteen hapettomaan veteen liukee pohjasedimentistä rautaa ja fosforia, järvi pilaa itse itseään. Tämä on seuraamusta aikaisemmista runsaista ravinnekuormituksista.

Espoon ja Vantaan kaupunginhallituksille lähettämämme anomus on molemmissa kaupungeissa otettu hyvin myönteisesti vastaan, ja Espoo on myöntänyt vuoden 1997 talousarvion 100.000 mk:n määrärahan Pitkäljärven hapetukseen. Kuluvan vuoden aikana, toivottavasti mahdollisimman pian, järvi saa kipeästi kaipaamansa "ensiavun", sillä sitähän hapetus lähinnä on. Toimenpiteen avulla saadaan fosforin liukeneminen vähentymään noin kymmenesosaan nykyisestä tasosta, raudan liukenemiseen se ei kuitenkaan mainittavasti vaikuta.

Pitkäljärven koko vesimäärä vaihtuu teoriassa muutamassa kuukaudessa.

Käytännössä hapeton pohjavesi jää syvänteeseen. Pysyvä parannus asiaan olisi saada pohjavesi lappoputken avulla poistumaan järvestä. Eräs - tosin kustannussyistä jokseenkin utopistinen ratkaisu - olisi tietenkin pohjasedimentin poistaminen ruoppaamalla.

Järven pohjaan on asennettu parikymmentä vuotta sitten, "kuten kaikki tiedämme", Vantaan kaupungin omistama paineviemäriputki, joka kulkee järven pituussuunnassa aina **Aspnäsin pumppaamolle** saakka. Vantaa tulee todennäköisesti asentamaan lähivuosina viemärensä kuivalle maalle, jolloin järvestä oleva putki jää käyttämättömäksi. Sillä on kuitenkin vielä ainakin kolmisenkymmentä vuotta käyttöaikaa jäljellä, ehkä enemmänkin. Muoviputken kestävydestä ei ole ehtinyt vielä kertyä varmaa tietoa, joten kukaan ei pysty sanomaan, miten kauan se toimii. Jos saamme vapautuvan putken lapoksi Pitkäljärveen, eivät

kustannukset muodostu kohtuuttomiksi.

Pitkäljärvitoimikunnan "iso kokous", johon osallistuu edustajia eri yhteisöistä, pidetään 13.1.97. Tätä lukiessasi se on jo pidetty. Kokouksessa tullaan käsittelemään em. lappoasiaa ja ajatusta kevyen liikenteen reitin rakentamisesta Pitkäljärven sekä **Lippajärven** ympäri. Reitti parantaisi huomattavasti ulkoilumahdollisuuksia ja edesauttaisi järvien monikäyttöisyyttä varsinkin, jos polku saadaan noudattelemaan merkittäviä maisemallisia kohteita.

Asian toteuttamisella ei ole mitään tulenpalavaa kiirettä, kunhan se polku valmistuu edes lähivuosien aikana. Toteuttamiseen liittyy varmuudella joitakin pienehköjä maanhankintatoimenpiteitä, joten jo tästä syystä se vie oman aikansa. Toivottavasti Espoo ja Vantaa suhtautuvat tähänkin asiaan positiivisesti.

Juhani Tarvas

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 1997

1. YLEISTÄ

Vuoden 1997 toimintasuunnitelmassa on painopiste asetettu omakotiyhdistyksille perinteisesti tärkeille toimintasektoreille.

- tiedotustoiminta
- vaikuttaminen kotiseudun suunnitteluun ja kehittämiseen -alueen rakennetun ja luonnonympäristön omaleimaisuuden säilyttämisen
- asukkaiden yhteenkuuluvaisuuden tunteen ja viihtyvyyden lisääminen
- toiminnan tehostaminen oman toimintilan puitteissa

2. TIEDOTUSTOIMINTA

- 2.1 Jäsenlehti toimitetaan neljänä numerona ja jaetaan peitto-jakeluna koko Jupperin alueelle.
- 2.2 Erillisiä tiedotteita ajankohtaisista tapahtumista toimitetaan tarvittaessa lehden ilmestymisen välillä peittojaketuna tai/ja ilmoitustaululla.
- 2.3 Alueen kehitystavoitteista tiedotetaan asukkaalle, pää-töksentekijöille, muille yhdistyksille ja keskusjärjestöille.
- 2.4 Yhdistyksen toimintilassa pidetään esillä aluetta koskevaa tiedotusmateriaalia ja järjestetään tilaisuuksia siihen tutustumiseen.
- 2.5 Selvitetään mahdollisuus sijoittaa yhdistyksen kotisivu Internetiin.

3. YMPÄRISTÖN SUUNNITTELUUN VAIKUTTAMINEN

- 3.1 Seurataan Jupperi I:n ja II:n asemakaavan toteutumista.
- 3.2 Seurataan Jupperin eteläosan, Palomäen, asemakaavan suunnittelua, ja pidetään alueen asukkaat ajan tasalla kaavan edistymisen suhteen.
- 3.3 Suunnitellaan ja esitetään liikenneturvallisuutta parantavia toimenpiteitä. Tavoitteena on Laaksoahdentien, Pitkäjärventien ja Riihiniityntien turvallisuuden parantaminen ja alueen kattava suojatieverkosto.
- 3.4 Jatketaan aktiivista toimintaa liikennesuunnitelmiin vaikuttamiseksi siten, että läpikulkuliikenneongelmia voidaan alueellamme vähentää.
- 3.5 Toimitaan Kehä II:n Turuntieltä Vihdintielle johtavan jatkon suunnittelun ja toteuttamisen edistämiseksi.

- 3.6 Valvotaan koulu- ja terveys- ja kirjastopalvelujen kehittymistä alueellamme.

- 3.7 Vastustetaan ympäristöhaittoja aiheuttavia toimenpiteitä. Tällaisina mainittakoon Martinlaakson hiilivoimalan päästö-töt sekä Pitkäsuon täyttöalueen valumavesipäästöt Pitkäjärveen.

- 3.8 Esitetään tehostettavaksi Pitkäljärven veden laatua parantavia toimenpiteitä sekä järven käyttöä virkistystar-koitukseen. Osallistutaan Pitkäljärven suojelutoimikunnan toimintaan. Toimitaan kevyen liikenteen väylän aikaansaa-miseksi Pitkäljärven ympäri.

4. YMPÄRISTÖN HOITO JA KEHITTÄMINEN

- 4.1 Pidetään kunnossa uimarantaa ja rantaniityn leikkipuistoa ja urheilualuetta. Tutkitaan mahdollisuutta tehdä alueelle koirapuisto sekä järjestää koirien jätösten keräyspiste.
- 4.2 Järjestetään yleisten alueiden siivoustalkoot ja jätteiden poiskuljetus. Edistetään Tammipäätien maisemointia.
- 4.3 Järjestetään erillaisia pientaloasumiseen liittyviä ja asukkaita palvelevia tilaisuuksia.
- 4.4 Neuvotellaan mahdollisuuksista ns. "Kaipion metsään" tehtävän polkuverkoston toteuttamisesta yhdessä Laaksoahden Huvilayhdistyksen kanssa.
- 4.5 Toimitaan "Elannon tontin" ja "Yhteistuvan metsän" siisti-miseksi.

5. PERINTEEN VAALIMINEN

- 5.1 Jatketaan alueemme tietojen taltiointia keräämällä kuva-, asiakirja- ym. aineistoa Jupperin kehitysvaiheista. Jul-kaistaan jäsenlehdessä artikkeleita Jupperin historiasta.
- 5.2 Kootaan kotiseutuamme käsittelevää esittelyaineistoa, ja jatketaan Jupperin aluetta käsittelevän valokuvanäyttelyn ylläpitoa.

6. VIRKISTYS- JA HARRASTUSTOIMINTA

- 6.1 Osallistutaan Varkaudessa pidettävälle valtakunnallisille kotiseutupäiville.
- 6.2 Järjestetään Espoon Lysteihin liittyvä kesätapahtuma, sekä syysjuhla "Römpöjäiset". Kehitellään juhlien muotoja.
- 6.3 Järjestetään hiihtokilpailut tai muu talvitapahtuma kai-kenikäisille.
- 6.5 Jatketaan liikuntatoimintaa pelaamalla mm. lentopalloa kesäisin Jupperin rantaniityllä ja talvisin sisätiloissa.
- 6.6 Järjestetään kurssi- ja kerhotoimintaa sekä näyttelyjä.

7. YHDISTYKSEN TOIMITILAT

- 7.1 Yhdistyksen vuokraama rakennus "Tammerho" liitetään vesi- ja viemäriverkostoon. Sisätiloissa tehdään tästä johtuvia kunnostustöitä.
  - 7.2 Rakennuksen piha-alueelle varataan pienten lasten vanhemmille mahdollisuus leikkipaikan kehittämiseen ja käyttöön.
  - 7.3 Kunnostetaan piha-alue katutöiden valmistuttua.
- #### 8. HALLINTO
- 8.1 Yhdistyksen asioita hoitaa johtokunta apunaan toimikunnat.
  - 8.2 Yhdistys osallistuu niihin keskusjärjestöjen kokouksiin, joissa sillä on edustus oikeus.
  - 8.3 Yhdistys järjestää ja osallistuu kokouksiin, joista on hyötyä alueellemme ja sen asukkaille.
  - 8.4 Osallistutaan alueneuvottelukuntien toimintaan.

9. JÄSENMAKSUT

- 9.1 Jäsenmaksua ei peritä.
- 9.2 Yhdistyksen liittymismaksuna peritään 100,- mk/jäsen.
- 9.3 Kannattavan jäsenen jäsenmaksu on 200,- mk/vuosi.

10. YLEISAVUSTUKSET

- 10.1 Haetaan avustuksia toimintamme tukemiseksi.
- 10.2 Haetaan avustusta 40-vuotisjulkaisun kustannusten kattamiseen.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

ENTINEN ELANNON TONTTI MAISEMAN RUMENTAJANA

31

Jokaisen jupperilaisen silmään on osunut ympäristöä rumentava, puoliksi purettu entinen Elannon rakennus ja sen pihalla oleva varasto. Sen omistaa nykyään As Oy Espoon Kauppakallio, jonka hallituksen puheenjohtaja oli elokuussa 1996 kaupparekisteritietojen mukaan Antti Kalervo Kallio.

Antti Kallio ilmoitti kuitenkin jo heinäkuussa, että yhtiön osakkeet ovat siirtyneet kolmannen tahon omistukseen vuoden aikana.

Naapurit ovat valittaneet asiasta rakennusvalvontakeskukseen.

Rakennuslautakunnalle tullaan yhdistyksemme toimesta lähiaikoina esittämään, että se sakon uhalla velvoittaisi yhtiön määräpäivään mennessä lopettamaan ympäristöä rumentavan rakennusliikkeen varastoinnin sekä siistimään tilan.

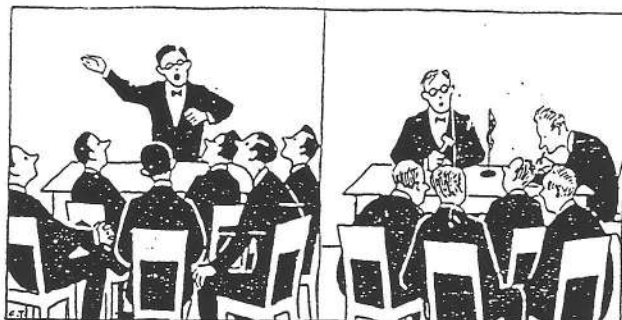
Yritämme kiirehtiä asian käsittelyä, sillä ympäristöstään piittaamattomilla on ikävä kyllä mahdollista vetkuttaa asiaa valitus- ym. menettelyillä.

Toivottavasti As Oy Kauppakallion uudet omistajat osoittautuvat ympäristöstään huolehtiviksi jupperilaisiksi ja huomaavaisiksi naapureiksi.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

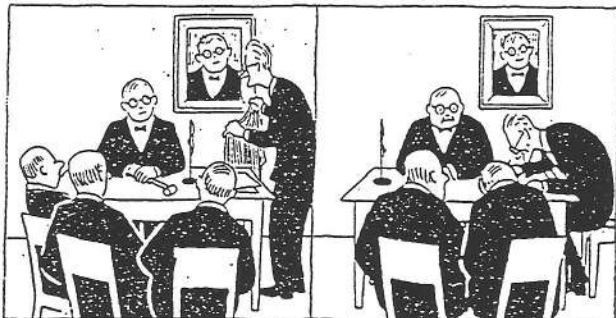
Silve Sahlan, puheenjohtaja

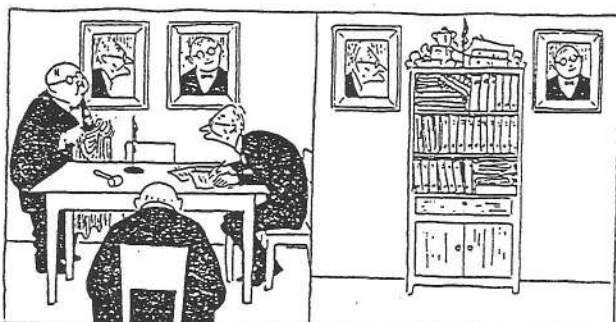
Perustava kokous

10-vuotisjuhlakokous

25-vuotisjuhlakokous

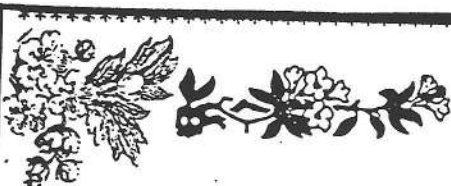
40-vuotisjuhlakokous

50-vuotisjuhlakokous

Toiminnan aineelliset tulokset

...ETTEI VAIN NÄIN OLE KÄYMÄSSÄ
OMALLE YHDISTYKSELLEMME?!

KUIVAKUKKATÖITÄ
KOTIA KORISTAMAAN - LAHJOIKSI!

O N N E N P Ä I V Ä

Tammipääntie 26 B

puh. 853 4304

LEENA

- koplekoneet
- värilkoplekoneet
- telefaxit
- (tietojenkäsittelyjärjestelmät

Canon

NUMEROMME MUUTTUU.

Olemme uusineet puhelin- ja faksi-
numeromme. Voit soittaa meille mistä
päin Suomea hyvänsä paikallispuhelun
hinnalla. Huomaa, ettei erillistä suunta-
numeroa tarvita.

Uudet numeromme ovat:

Puhelin 010 544 20

Faksi 010 544 30

Kirjoita numerot muistiin!

Oy Canon Ab
Kometintie 3, 00360 Helsinki

JE

PAPERITUKKUKUUKKE
J. ELIASSON OY

SANTARADANTIE 01370 VANTAA PUHELIN 09-8735100
TELEFAX 09-8736176

KÄDESTÄ ENNUSTAMINENKO SYRJÄYTTÄÄ DEMOKRATIAN JA SUUNNITTELUN?

Paikalliset omakotiyhdistykset Laaksolahdessa ja Jupperissa järjestivät tunteita kiihdyttäneen keskustelutilaisuuden Kehä II:n tiimoilta Jupperin koululla. Koska aikoinaan oli pyritty Kylänloppulaisenkin vaatimattomasta tontista kaivon puoleinen osa lohkaisemaan nykyisen läpikulkutien alle, kun haluttiin saada tiepohja kovalle maalle eikä suohon, tuli lähdettyä kuuntelemaan nykyihmisten mielipiteitä nykyteitten linjauksista. Varsinkin, kun vaimo sanoi, "sinä lähdet".

Koulun suuri voimistelusalali oli tupaten täynnä ihmisiä ja äänten sorina lupaili voimakkaita mielipiteitä ja puheenpuoroja, ja niitä tulikin aina riitaan asti. Asiantuntijalausuntojen jälkeen pääsivät järeät miehet, kuten Artturi Winqvist, järkevät asiantuntijat, kuten Pekka Perttula, ja luonnonolojen säilyttäjät, kuten "Grand Old Lady Titti" Carita Bäckman Rastaaalasta lausumaan mielipiteitään, ja yleisö antoi spontaanisti vastakaikua puheenpuoroille. Puheenjohtaja Hämeri yritti hieman rajoittaa ja padota eräitä puhutuvia, mutta varsinkin Titti pyyhkäisi hänet rannan kivikolle tapahtumien vuosta.

Jotakin kokouksesta jäi Kylänloppulaisenkin mieleen pyöriskelemään. Ensinnäkin, että Kehä II rakennetaan keventämään nykyisen Kehä I:n ruuhkia, eikä suinkaan järkeistämään Espoon liikennettä, ja että Kehä I:n parantaminen ja leventäminen olisi hidasta, kallista ja toisi Vanhalle Turuntielle, mihin se nyt on suunniteltu päättymään, lisää autoja 22 000 kappaletta vuorokaudessa, joista tosin lohdullisesti ennakkolaskelmien ja

tutkimusten mukaan vain 2 000 autoa jatkaa matkaa Jupperin kautta. Ihmetytti vain, mihin ne loput 20 000 autoa ajelee. Nykyinen läpikulkutie on tarkoitus muuttaa paikalliseksi kokoojatieksi. Tämänhetkiset toiminnot, liikenneväylän puhkaisu kehätieltä Träskändaan ja Järvenpeuran sillan suunniteltu leventäminen sotivat kuitenkin käytännössä tätä päämäärää vastaan.

Laaksolahtelaisia rauhoittamaan rakennetaan Huvilateitten liittymiin neljä liikenteen hidastinta, joten lisääntynyt autoliikenne tulee käyttämään pienempiä vaihteita ja lisäämään päästöjään. Nykyään muuten pakasaamuisin pakokaasut leijailevat vain Kylänloppulaisen tontin eteläreunalle asti, eli vielä on varaa niiden levitä noin 12 metriä ennen kuin rakennus saavutetaan. Sääli vain naapuria, joka asuu lähempänä tietä ja maastollisesti noin neljä metriä alempana.

Rastaaalan omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Esko Meuronen yritti vakuuttaa puheenpuoroissaan, että Kehä II:n vieminen Vanhalta Turuntieltä etempään ei vähennä lainkaan jupperilaisten liikennettä. Kyllähän me jupperilaiset olemme joskus melko punasilmäisiä, mutta niin sinisilmäisiä me emme ole, että kuvittelisimme liikenteen vähenevän Kehä II:n jatkon myötä. Yritämme vain estää läpikulkuliikenteen kasvua omalla pienellä reviiirillämme. Tämähän on ollut omakotiyhdistyksemme selvä päämäärä jo parinkymmenen vuoden ajan.

Vastaleivottu kotiseutuneuvoksemme Olavi Laine yritti valaa öljyä laineille puhumalla

sovittelevaisuudesta ja kylien yhteistyöstä sekä neuvotteluista, mutta tällä kertaa eivät hänen sanansa tainneet paljoa painaa. Vaikuttaakin siltä, että kyllä me eri kyläläiset ja loppulaisetkin saamme loukuttaa leukojamme, mutta suunnittelu ja toteutus on korkeammassa, meistä riippumattomassa kädessä.

Liikennesuunnittelussa vielä pysyäksemme otti Kylänloppulainen osaa kiistään, joka syntyi Jupperin lehdessä olleesta Seppo Räisänenmielipidekirjoituksesta, joka koski Tammipääntien liikennekavennuksia. Sanottiin, että miksi ronkuttaa asioista jälkikäteen. Miksi ei Räisänen voinut niistä valittaa silloin, kun Tammipääntien suunnitelma oli nähtävillä.

Siinäpä se. Harventuneen muistinsa ajamana Kylänloppulainen meni Tammenterhoon ja kaiveli esille Tammipääntien suunnitelmat - ja kas kummaa, ei niissä ollut näkyvissä mitään kavennuksia eikä phallossymboleja, vain selvä ajotie.

Kavennukset ja muut esteet on kuulemma suunniteltu tiehen jälkeensä, mutta ne ovat niin merkityksettömiä muutoksia, että ovat virkaportaan toimesta hyväksytyt toteutettavaksi ilman esillepanoa.

Tästä lähtien Kylänloppulainen päättikin esntistä enemmän kääntä myöskin kunnallisissa asioissa Länsiväylä-lehden ilmoitussivuilta löytyvien selvänäkijöiden ja kädestä ennustajien puoleen. Ehdotan heidän käyttämistään myös Kehä II:n jatkoasiassa, tiedetäänpä etukäteen, mitä tapahtuu.

Kylänloppulainen

KADONNUT

Kotiseutuneuvos Olavi Laine kadotti Tammenterhossa 17.12.96 pidetyssä tilaisuudessa 50-vuotislahjaksi saamansa, 14 karaatin kultaa olevan kuivamustekynänsä. Hän lainasi kynää vieraskirjaan kirjoittajille ja valitettavasti asia unohtui. Jos joku tilaisuuden läsnäolijoista tai Tammenterhossa juhlien jälkeen käyneistä sattuisi tietämään tai muistamaan jotain, niin ottakaapa yhteyttä joko Olavi Laine, puh. 846 866, tai jäsenlehden toimitus, puh. 846 054.

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho koulukäisille ja vähän nuoremmllekin jatkaa entiseen tapaan torstaisin klo 18 - 19. Kerhon vetäjänä Jenni Lindholm.

Tervetuloa mukaan!

JENNI puh. 0400-835 537 (Huom! numero muuttunut) toivoo

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" on viime aikoina kehitely näyttelyitä, mutta se on avoin kaikkeen muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun. Yhdistyksen juhlapöytä on edelleen jaossa ja myymissä.

Pistäytykääpä joka toinen tiistai klo 19-21.

TERVETULOA! toivottaa SAINI puh. 846 054

KESKUSTELULLAT

vuorottelevat sukututkimuksen kanssa joka toinen keskiviikkoilta klo 19-21. Keskustelumaan ja askaroimaan mahtuu väkeä lisää.

TERVETULOA! Kyllä juttua riittää ja siinä sivussa käsityökin sujuu.

SILVE, puh. 847 363 ja PIRJO, puh. 845 004

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka toinen keskiviikko klo 19. Tammenterhossa ON NYT TIETOKONE, joka helpottaa ja antaa uusia ulottuvuuksia asiakirjojen selailuun.

Tulkaapa tutkimaan! toivoo PIRJO, puh. 845 004

TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304

TOIMIKUNNAT 1997

Toimikunnat pitävät vuoden alussa järjestäytymiskokouksen ja esittävät johtokunnalle lyhyen toimintasuunnitelman. Vuoden lopussa toimikunnat esittävät lyhyen selonteon toiminnastaan.

Toimikunnat voivat täydentää itseään vuoden mittaan. Luettelossa on alleviivattu se johtokunnan jäsen, joka on vastuussa toimikuntansa kokoonkutsumisesta.

PERINNE- JA TIEDOTUSTOIMIKUNTA

Perinteen tallennus ja lehden toimituksen avustaminen

<u>Lanu Saini</u>	846 054
Kaivosmäki 8	
Laine Olavi	846 866
Jupperinmetsä 4	
Mattila Pirjo	845 004
Kaivoskuja 3	
Räisänen Seppo	846 487
Kaivoskuja 10	
Tarvas Juhani	846 250
Tammipääntie 14	

KAAVATOIMIKUNTA

Asemakaavoituksen seuranta

<u>Sahlan Silve</u>	847 363
Tammipäänpolku 5 A	
Haapamäki Kai	843 384
Kalliotie 17 A	
Hertell Sirpa	852 1773
Yhteistuvantie 1	
Puromies Merja	853 3087
Palomäenrinne 6	
Savola Eino	853 2794
Palomäentie 10 A	

SJOITUSTOIMIKUNTA

Yhdistyksen varainhoidon ohjaus

<u>Räisänen Seppo</u>	846 487
Kaivoskuja 10	
Haapamäki Kai	843 384
Kalliotie 17 A	
Laine Olavi	846 866
Jupperinmetsä 4	
Westerlund Rainer	852 1773
Yhteistuvantie 1	

TALKOO- JA TAMMENTERHOTOIMIKUNTA

Talkoiden sekä ulkoilu- ja urheilutapahtumien toteutus. Toimitilan ylläpito ja korjaukset.

<u>Haapamäki Kai</u>	843 384
Kalliotie 17 A	
Lehto Lasse	853 3093
Tammipää 2	
Puromies Merja	853 3087
Palomäenrinne 6	
Laine Olavi	846 866
Jupperinmetsä 4	
Tarvainen Erkki	845 396
Peltotie 10	
Westerlund Rainer	852 1773
Yhteistuvantie 1	

VIRKISTYSTOIMIKUNTA

Harrastus- ja virkistystoiminnan sekä yhdistyksen tilaisuuksien ideointi ja järjestely.

<u>Puromies Merja</u>	853 3087
Palomäenrinne 6	
Arhoma Lotte	848 902
Tammipääntie 45	
Erke Pirjo	847 855
Rinneportti 10	
Jokinen Ritva	848 972
Vahverotie 10	
Laine Laura	853 3458
Riihiniityntie 9 B	
Mönkkönen Kalevi	845 542
Ojankulma 2	
Virtanen Leena	853 4304
Tammipääntie 26 B	
Sandholm Mirja	852 3781
Riihiniityntie 32	

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

Ihmisen on mahdotonta nauttia joutenolosta täysin siemauksin, ellei hänellä ole paljon työtä tehtävänä.

- Jerome K. Jerome, eng. kirjailija

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY 1997 TAPAHTUMAKALENTERI 1997

36

HELMIKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
5						1	2
6	3	4	5	6	7	8	9
7	10	11	12	13	14	15	16
8	17	18	19	20	21	22	23
9	24	25	26	27	28		

MAALISKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
9						1	2
10	3	4	5	6	7	8	9
11	10	11	12	13	14	15	16
12	17	18	19	20	21	22	23
13	24	25	26	27	28	29	30
14	31						

HUHTIKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
14		1	2	3	4	5	6
15	7	8	9	10	11	12	13
16	14	15	16	17	18	19	20
17	21	22	23	24	25	26	27
18	28	29	30				
19							

HELMIKUU

- 2.2. su lehti 1/97 ilmestyy
- 4.2. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 5.2. ke RUNEBERGIN PÄIVÄ
klo 19.00 sukututkimuskerho
- 6.2. to klo 18.00-19.00 askartelukerho
aina torstaisin
- 9.2. su *****TALVITAPAHTUMA*****
klo 13.00-15.00 Rantaniityllä
- 11.2. ti LASKIAINEN
klo 19.00 "Sainin seura"
- 12.2. ke klo 19.00 keskusteluilta
- **viikolla 8 hiihtoloma****
- 19.1. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
- 25.2. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 26.2. ke klo 19.00 keskusteluilta

MAALISKUU

- 4.3. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 5.3. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
- 11.3. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 12.3. ke klo 19.00 keskusteluilta
- 19.3. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
- 23.3. su **aineisto lehteen 2/97**
- 25.3. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 26.3. ke klo 19.00 keskusteluilta
- 28.3. pe PITKÄPERJANTAI

HUHTIKUU

- 1.4. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
- 2.4. ke klo 19.00 sukututkimuskerho
- 8.4. ti klo 19.00 "Sainin seura"
- 9.4. ke klo 19.00 keskusteluilta
- 13.4. su lehti 2/97 ilmestyy
- 17.4. ke klo 19.00 keskusteluilta
- 21.4. ma JÄTELAVA tuodaan paikalle
- 22.4. ti *****SIIVOUSTALKOOT*****
klo 18.00 välineiden jako TAMMENTERHON pihalla
kahvitus klo 19.00
- 23.4. ke klo 18.30 YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS

TOUKOKUU

- 6.5. ti klo 19.00 johtokunnan kokous

**SEURAAVA LEHTI 2/97 ILMESTYY 13.4.1997
AINEISTO LEHTEEN 23.3. MENNESSÄ**

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU

Yhdistyksen toimitilassa Tamnipäantie 33

TULKAA MUKAAN

!!

!!

